

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 81

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

55. sējums
2012. gada 21. marts

Saturs

I Leģislatīvi akti

DIREKTĪVAS

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/5/ES (2012. gada 14. marts), ar ko Padomes Direktīvu 2000/75/EK groza attiecībā uz vakcinēšanu pret infekciozo katarālo drudzi 1
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/6/ES (2012. gada 14. marts), ar ko attiecībā uz saimnieciskām mikroviēnībām groza Padomes Direktīvu 78/660/EEK par noteiktu veidu sabiedrību gada pārskatiem ⁽¹⁾ 3

LĒMUMI

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 243/2012/ES (2012. gada 14. marts), ar ko izveido radiofrekvenču spektra daudzgadu politikas programmu ⁽¹⁾ 7

Cena: EUR 3

(Turpinājums nākamajā lappusē)

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

II Nelegislatīvi akti

REGULAS

- ★ Komisijas Deleģētā regula (ES) Nr. 244/2012 (2012. gada 16. janvāris), ar kuru papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2010/31/ES par ēku energoefektivitāti, nosakot salīdzinošās metodoloģijas sistēmu izmaksu ziņā optimālu minimālo energoefektivitātes prasību līmeņu aprēķināšanai ēkām un būves elementiem ⁽¹⁾ 18
- ★ Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 245/2012 (2012. gada 20. marts), ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1187/2009 attiecībā uz piena un piena produktu eksportu uz Dominikānas Republiku ... 37
- Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 246/2012 (2012. gada 20. marts), ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai 39
- Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 247/2012 (2012. gada 20. marts) par importa licenču izdošanu atbilstīgi pieteikumiem, kas iesniegti 2012. gada marta pirmajās septiņās dienās, saskaņā ar tarifu kvotu augstākā labuma liellopu gaļai, kuru pārvalda ar Regulu (EK) Nr. 620/2009 41
- Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 248/2012 (2012. gada 20. marts), ar ko atsauc importa licenču pieteikumu pieņemšanas apturēšanu cukura produktiem atbilstīgi dažām tarifu kvotām 42

Labojumi

- ★ Labojums Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 805/2004 (2004. gada 21. aprīlis), ar ko izveido Eiropas izpildes rīkojumu neapstrīdētiem prasījumiem (OV L 143, 30.4.2004.) (Ipašais izdevums latviešu valodā, 19. nodaļa, 07. sējums, 38. lpp.) 43

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

I

(Leģislatīvi akti)

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2012/5/ES

(2012. gada 14. marts),

ar ko Padomes Direktīvu 2000/75/EK groza attiecībā uz vakcinēšanu pret infekciozo katarālo drudzi

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 43. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas dalībvalstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atziņumu ⁽¹⁾,saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Padomes Direktīvā 2000/75/EK (2000. gada 20. novembris), ar ko paredz īpašus noteikumus infekciozā katarālā drudža kontrolei un apkarošanai ⁽³⁾, ir paredzēti īpaši kontroles noteikumi un pasākumi, lai apkarotu un novērstu infekciozo katarālo drudzi, ietverot noteikumus par aizsardzības un uzraudzības zonu izveidošanu un par to, kā izmantot vakcīnas pret infekciozo katarālo drudzi.
- (2) Agrāk Savienībā tika konstatēti vienīgi dažu serotipu infekciozā katarālā drudža vīrusa sporādiski uzliesmojumi. Šie uzliesmojumi bija galvenokārt Savienības dienvidos. Tomēr kopš Direktīvas 2000/75/EK pieņemšanas un jo īpaši pēc tam, kad Savienībā 2006. un 2007. gadā bija parādījušies infekciozā katarālā drudža 1. un 8. serotips, infekciozā katarālā drudža vīrusa izplatība Savienībā

bija vēl plašāka, turklāt dažos apgabalos tas varēja kļūt endēmisks. Tāpēc sarežģījās minētā vīrusa izplatības kontrole.

- (3) Direktīvā 2000/75/EK paredzētie noteikumi par vakcināciju pret infekciozo katarālo drudzi ir balstīti uz pieredzi, kas gūta saistībā ar tā dēvētajām “dzīvām modificētām vakcīnām” vai “dzīvām novājinātām vakcīnām”, kuras minētās direktīvas pieņemšanas laikā bija vienīgās pieejamās vakcīnas. Minēto vakcīnu izmantošana var radīt vakcīnas vīrusa nevēlamu cirkulāciju nevakcinētu dzīvnieku vidū.
- (4) Pēdējos gados, ieviešot jaunu tehnoloģiju, ir kļuvušas pieejamas tādas “inaktivētās vakcīnas” pret infekciozo katarālo drudzi, kuras nerada vakcīnas vīrusa nevēlamas cirkulācijas risku nevakcinētu dzīvnieku vidū. Šādu vakcīnu plaša izmantošana vakcinācijas kampaņās 2008. un 2009. gadā ir radījusi slimības situācijas ievērojamu uzlabošanu. Lielā mērā ir vienprātība par to, ka vakcinācija ar inaktivētām vakcīnām Savienībā ir atzīta par vislabāko infekciozā katarālā drudža kontroles un klīniskās saslimšanas profilakses līdzekli.
- (5) Lai nodrošinātu infekciozā katarālā drudža vīrusa izplatības labāku kontroli un mazinātu minētās slimības radīto slogu lauksaimniecības nozarei, un nolūkā ņemt vērā jaunākās tehnoloģijas attīstību vakcīnas ražošanā, ir lietderīgi grozīt pašreizējos noteikumus par vakcināciju, kas paredzēti Direktīvā 2000/75/EK.
- (6) Lai jaunie noteikumi dotu labumu jau 2012. gada vakcinācijas sezonā, šai direktīvai būtu jāstājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.
- (7) Ar šajā direktīvā paredzētajiem grozījumiem būtu jāpārdara elastīgāki noteikumi par vakcināciju un jāņem vērā tas, ka pašlaik ir pieejamas inaktivētās vakcīnas, ko iespējams veiksmīgi izmantot arī ārpus apgabaliem, uz kuriem attiecas dzīvnieku pārvietošanas ierobežojumi.

⁽¹⁾ OV C 132, 3.5.2011., 92. lpp.⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2011. gada 7. aprīļa nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2011. gada 15. decembra nostāja pirmajā lasījumā (OV C 46 E, 17.2.2012., 15. lpp.). Eiropas Parlamenta 2012. gada 14. februāra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta).⁽³⁾ OV L 327, 22.12.2000., 74. lpp.

(8) Ar nosacījumu, ka tiek veikti atbilstīgi piesardzības pasākumi, papildus tam nebūtu jāatsakās no dzīvu novājinātu vakcīnu izmantošanas, jo to izmantošana varētu būt nepieciešama zināmos apstākļos, piemēram, pēc infekciozā katarālā drudža vīrusa jauna serotipa ieviešanas, pret kuru, iespējams, inaktivētās vakcīnas vairs nebūtu pieejamas.

(9) Tāpēc Direktīva 2000/75/EK būtu attiecīgi jāgroza,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Ar šo Direktīvu 2000/75/EK groza šādi:

1) direktīvas 2. pantam pievieno šādu punktu:

“j) “dzīvas novājinātas vakcīnas”: vakcīnas, kuras izgatavo, adaptējot infekciozā katarālā drudža vīrusa izolātus, izmantojot sērijas pasāžas audu kultūrā vai vistu embrijos.”;

2) direktīvas 5. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“5. pants

1. Dalībvalsts kompetentā iestāde var nolemt dot atļauju izmantot vakcīnas pret infekciozo katarālo drudzi ar noteikumu, ka:

- a) šāds lēmums ir balstīts uz kompetentās iestādes veikta īpaša riska novērtējuma rezultātiem;
- b) pirms šādas vakcinācijas veikšanas tiek informēta Komisija.

2. Kad vien tiek izmantotas dzīvas novājinātas vakcīnas, dalībvalstis nodrošina, lai kompetentā iestāde noteiktu robežas:

- a) aizsardzības zonai, kura ir vismaz viens vakcinācijas apgabals;
- b) uzraudzības zonai, kura ir Savienības teritorijas daļa, kas sniedzas vismaz 50 kilometrus aiz aizsardzības zonas robežas.”;

3) direktīvas 6. panta 1. punkta d) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

“d) īsteno pasākumus, kas pieņemti saskaņā ar 20. panta 2. punktā noteikto kārtību, jo īpaši attiecībā uz jebkuras

vakcinācijas programmas vai citu alternatīvu pasākumu ieviešanu.”;

4) direktīvas 8. panta 2. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

“b) Uzraudzības zona ir Savienības teritorijas daļa, kas sniedzas vismaz 50 kilometrus aiz aizsardzības zonas robežas un kur pēdējos 12 mēnešos ar dzīvām novājinātām vakcīnām nav veikta vakcinācija pret infekciozo katarālo drudzi.”;

5) direktīvas 10. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2) jebkāda vakcinācija pret infekciozo katarālo drudzi ar dzīvām novājinātām vakcīnām uzraudzības zonā ir aizliegta.”

2. pants

1. Dalībvalstis, vēlākais, līdz 2012. gada 23. septembrim, pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis tūlīt dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu.

Tās piemēro minētos noteikumus, vēlākais, no 2012. gada 24. septembra.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu, vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāmas šādas atsauces.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3. pants

Šī direktīva stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

4. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2012. gada 14. martā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
N. WAMMEN

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2012/6/ES

(2012. gada 14. marts),

ar ko attiecībā uz saimnieciskām mikroviēnībām groza Padomes Direktīvu 78/660/EEK par noteiktu veidu sabiedrību gada pārskatiem

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 50. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Eiropadome 2007. gada 8. un 9. marta sanāksmes secinājumos uzsvēra, ka administratīvā sloga samazināšana ir būtiska, lai stimulētu Eiropas ekonomiku, un ir jāpieliek kopīgas pūles, lai mazinātu administratīvo slogu Eiropas Savienībā.

(2) Grāmatvedība ir atzīta par vienu no svarīgākajām jomām, kurā ir iespējams samazināt administratīvo slogu Savienības sabiedrībām.

(3) Komisijas Ieteikumā 2003/361/EK ⁽³⁾ ir definēti mikrouzņēmumi, mazie un vidējie uzņēmumi. Tomēr, apspriežoties ar dalībvalstīm, ir konstatēts, ka grāmatvedībā minētajā ieteikumā paredzētie apjoma kritēriji attiecībā uz mikrouzņēmumiem varētu būt pārāk augsti. Tāpēc būtu jāievieš mikrouzņēmumu apakšgrupa, tā sauktās "saimnieciskās mikroviēnības", lai iekļautu sabiedrības ar tādiem bilances kopsummas un neto apgrozījuma apjoma kritērijiem, kas ir mazāki par mikrouzņēmumiem noteiktajiem kritērijiem.

(4) Saimnieciskās mikroviēnības lielākoties ir iesaistītas uzņēmējdarbībā vietējā vai reģionālā līmenī, un tās neveic pārrobežu darbības, vai arī šīs darbības ir ierobežotas. Turklāt tām ir svarīga loma, radot jaunas darbavietas, sekmējot pētniecību un attīstību, kā arī radot jaunas ekonomiskās darbības.

⁽¹⁾ OV C 317, 23.12.2009., 67. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2010. gada 10. marta nostāja (OV C 349 E, 22.12.2010., 111. lpp.) un Padomes 2011. gada 12. septembra nostāja pirmajā lasījumā (OV C 337 E, 18.11.2011., 1. lpp.). Eiropas Parlamenta 2011. gada 13. decembra nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2012. gada 21. februāra lēmums.

⁽³⁾ OV L 124, 20.5.2003., 36. lpp.

(5) Saimniecisko mikroviēnību resursi apjomīgo regulatīvo prasību izpildei ir ierobežoti. Tomēr uz saimnieciskām mikroviēnībām nereti attiecas tie paši finanšu pārskatu sniegšanas noteikumi, kas attiecas uz lielākām sabiedrībām. Minētie noteikumi saimnieciskajām mikroviēnībām rada slogu, kurš nav samērīgs ar to lielumu, tādēļ tas ir nesamērīgi liels mazākajiem uzņēmumiem salīdzinājumā ar lielākajiem. Tādēļ būtu jāparedz iespēja saimnieciskās mikroviēnības atbrīvot no dažiem pienākumiem, kuri tām var radīt nevajadzīgi apgrūtināšu administratīvo slogu. Tomēr uz saimnieciskajām mikroviēnībām joprojām būtu jāattiecas attiecīgajā valstī noteiktiem pienākumiem kārtot saimniecisko darījumu un finanšu stāvokļa uzskaiti.

(6) Ņemot vērā to, ka dažādās dalībvalstīs ievērojami atšķiries to sabiedrību skaits, uz kurām attieksies šajā direktīvā paredzētie apjoma kritēriji, un to, ka saimniecisko mikroviēnību darbības neietekmē vai tikai nedaudz ietekmē pārrobežu tirdzniecību vai iekšējā tirgus darbību, dalībvalstīm, īstenojot šo direktīvu valstu līmenī, būtu jāņem vērā minēto kritēriju atšķirīgā ietekme.

(7) Pieņemot lēmumus par to, kā un vai Padomes Direktīvas 78/660/EEK ⁽⁴⁾ kontekstā ieviest saimniecisko mikroviēnību režīmu, dalībvalstīm būtu jāņem vērā sava tirgus īpašie apstākļi un vajadzības.

(8) Saimnieciskajām mikroviēnībām ir jāņem vērā ieņēmumi un izmaksas, kas attiecas uz pārskata gadu, neatkarīgi no dienas, kad tās saņem šādus ieņēmumus vai veic šādas izmaksas. Tomēr priekšapmaksas un uzkrāto ieņēmumu un uzkrāto maksājumu un nākamo periodu ieņēmumu aprēķināšana mikroviēnībām var būt apgrūtināša. Attiecīgi dalībvalstīm vajadzētu būt atļautam saimnieciskās mikroviēnības atbrīvot no šādu posteņu aprēķināšanas un atspoguļošanas vienīgi tiktāl, ciktāl šāds atbrīvojums attiecas uz izmaksām, kas nav izejmateriālu un palīgmateriālu izmaksas, vērtības korekcijas, personāla izmaksas un nodokļi. Tādējādi varētu samazināt administratīvo slogu saistībā ar relatīvi mazu bilanču sagatavošanu.

(9) Gada pārskatu publicēšana var apgrūtināt mikroviēnības. Vienlaikus dalībvalstīm ir jānodrošina, ka tiek pildīta šī direktīva. Attiecīgi dalībvalstīm vajadzētu būt atļautam saimnieciskās mikroviēnības atbrīvot no vispārējā pienākuma publicēt gada pārskatu ar noteikumu, ka bilances informācija ir pienācīgi iesniegta saskaņā ar attiecīgās

⁽⁴⁾ OV L 222, 14.8.1978., 11. lpp.

valsts tiesību aktiem vismaz vienā norīkotajā kompetentajā iestādē un ka šī informācija ir nosūtīta komercreģistram, lai pēc pieprasījuma būtu iegūstama tās kopija. Šādos gadījumos nebūtu jāpiemēro Direktīvas 78/660/EEK 47. pantā noteiktais pienākums publicēt uzskaites dokumentu saskaņā ar Direktīvas 2009/101/EK ⁽¹⁾ 3. panta 5. punktu.

- (10) Šīs direktīvas mērķis ir dot iespēju dalībvalstīm radīt saimnieciskām mikrovienībām ļoti vienkāršu finanšu pārskatu sniegšanas vidi. Patieso vērtību izmantošanas rezultātā var rasties vajadzība paskaidrot, pamatojoties uz ko tiek noteikta dažu posteņu patiesā vērtība. Ņemot vērā to, ka saimniecisko mikrovienību režīmā paredzēta ļoti ierobežota informācijas atspoguļošana pārskatu pielikumā, saimniecisko mikrovienību pārskatu lietotāji nezinātu, vai summās, kas atspoguļotas bilancē un peļņas un zaudējumu pārskatā, ir iekļautas patiesās vērtības. Attiecīgi, lai šajā sakarā šādiem pārskatu lietotājiem būtu pārliecība par konsekvenci, dalībvalstīm nevajadzētu atļaut vai prasīt, lai saimnieciskās mikrovienības, kas izmanto jebkurus saskaņā ar šo direktīvu pieejamos atbrīvojumus, pārskatu sagatavošanā izmantotu patiesās vērtības uzskaites bāzi. Saimnieciskās mikrovienības, kas vēlas vai kam vajag izmantot patiesās vērtības, to varēs darīt, izmantojot citus režīmus saskaņā ar šo direktīvu, ja dalībvalsts atļauj vai prasa šādu izmantošanu.
- (11) Pieņemot lēmumus par to, kā un vai Direktīvas 78/660/EEK darbības jomā ieviest saimniecisko mikrovienību režīmu, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka mikrovienības, kas jākonsolidē saskaņā ar Padomes Direktīvu 83/349/EEK ⁽²⁾ par konsolidētajiem pārskatiem, izmanto šim mērķim pietiekami detalizētus grāmatvedības datus un ka šajā direktīvā paredzētie atbrīvojumi neskar pienākumu sagatavot konsolidētos pārskatus saskaņā ar Direktīvu 83/349/EEK.
- (12) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi – proti, mazināt administratīvo slogu saimnieciskajām mikrovienībām – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka tās ietekmes dēļ minēto mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (13) Tādēļ būtu attiecīgi jāgroza Direktīva 78/660/EEK,

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/101/EK (2009. gada 16. septembris) par to, kā vienādošanas nolūkā koordinēt nodrošinājumus, ko dalībvalstis prasa no sabiedrībām Līguma 54. panta otrās daļas nozīmē, lai aizsargātu sabiedrību dalībnieku un trešo personu intereses (OV L 258, 1.10.2009., 11. lpp.).

Piezīme: Direktīvas 2009/101/EK nosaukums ir pielāgots, lai ievērotu Eiropas Kopienas dibināšanas līguma pantu pārnumurēšanu atbilstīgi Lisabonas līguma 5. pantam; sākumā tajā bija iekļauta atsauce uz Līguma 48. panta otro daļu.

⁽²⁾ OV L 193, 18.7.1983., 1. lpp.

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Grozījumi Direktīvā 78/660/EEK

Ar šo Direktīvu 78/660/EEK groza šādi:

1) iekļauj šādu pantu:

“1.a pants

1. Saskaņā ar 2. un 3. punktu dalībvalstis var paredzēt atbrīvojumus no dažiem šajā direktīvā paredzētajiem pienākumiem attiecībā uz sabiedrībām, kas bilances datumā nepārsniedz divus no trim turpmāk norādītajiem kritērijiem (saimnieciskās mikrovienības):

- a) bilances kopsumma: EUR 350 000;
- b) neto apgrozījums: EUR 700 000;
- c) vidējais darbinieku skaits pārskata gada laikā: 10.

2. Dalībvalstis var atbrīvot 1. punktā minētās sabiedrības no kāda vai visiem šādiem pienākumiem:

a) no pienākuma atspoguļot posteņus “Priekšapmaksā un uzkrātie ieņēmumi” un “Uzkrātie maksājumi un nākamo periodu ieņēmumi” saskaņā ar 18. un 21. pantu;

b) ja dalībvalsts izmanto šā punkta a) apakšpunktā paredzēto iespēju, tā var atļaut šīm sabiedrībām – tikai attiecībā uz citām izmaksām, nekā minēts 3. punkta b) apakšpunkta vi) punktā, – atkāpties no 31. panta 1. punkta d) apakšpunkta attiecībā uz posteņu “Priekšapmaksā un uzkrātie ieņēmumi” un “Uzkrātie maksājumi un nākamo periodu ieņēmumi” atspoguļošanu ar noteikumu, ka šis fakts ir izklāstīts pārskatu pielikumā vai saskaņā ar šā punkta c) apakšpunktu – bilances beigās;

c) no pienākuma sagatavot pārskatu pielikumu saskaņā ar 43. līdz 45. pantu ar noteikumu, ka šīs direktīvas 14. pantā un 43. panta 1. punkta 13. apakšpunktā un Direktīvas 77/91/EEK ^(*) 22. panta 2. punktā prasītā informācija ir sniegta bilances beigās;

d) no pienākuma sagatavot gada ziņojumu saskaņā ar šīs direktīvas 46. pantu ar noteikumu, ka Direktīvas 77/91/EEK 22. panta 2. punktā prasītā informācija ir sniegta pārskatu pielikumā vai saskaņā ar šā punkta c) apakšpunktu – bilances beigās;

e) no pienākuma publicēt gada pārskatus saskaņā ar 47. līdz 50.a pantu ar noteikumu, ka tajos iekļautā bilances informācija ir pienācīgi iesniegta saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem vismaz vienā attiecīgās dalībvalsts norīkotajā kompetentajā iestādē. Ja kompetentā iestāde nav centrālais reģistrs, komercreģistrs vai sabiedrību reģistrs, kā minēts Direktīvas 2009/101/EK (**). 3. panta 1. punktā, kompetentajai iestādei iesniegtā informācija ir jāpaziņo reģistram.

3. Dalībvalstis var atļaut 1. punktā minētajām sabiedrībām:

a) sagatavot saīsinātu bilanci, attiecīgos gadījumos atsevišķi norādot vismaz tos posteņus, kas 9. vai 10. pantā ir apzīmēti ar burtiem. Gadījumos, kad piemērojams 2. punkta a) apakšpunkts, bilancē neiekļauj posteņus, kas paredzēti 9. panta E daļā "Aktīvi" un D daļā "Pasīvi", vai posteņus, kas paredzēti 10. panta E un K daļā;

b) sagatavot vienīgi saīsinātu peļņas un zaudējumu pārskatu, attiecīgos gadījumos atsevišķi norādot vismaz šādus posteņus:

i) neto apgrozījums;

ii) citi ieņēmumi;

iii) izejvielu un palīgmateriālu izmaksas;

iv) personāla izmaksas;

v) vērtību korekcijas;

vi) citas izmaksas;

vii) nodokļi;

viii) peļņa vai zaudējumi.

4. Dalībvalstis neatļauj vai neprasa 7.a iedaļas piemērošanu nevienai saimnieciskajai mikrovienībai, kas izmanto 2. un 3. punktā paredzētos atbrīvojumus.

5. Attiecībā uz 1. punktā minētajām sabiedrībām ir uzskatāms, ka gada pārskati, kas sagatavoti saskaņā ar 2., 3. un 4. punktu, sniedz skaidru un patiesu priekšstatu, kā noteikts 2. panta 3. punktā, un līdz ar to 2. panta 4. un 5. punktu šādiem pārskatiem nepiemēro.

6. Ja bilances datumā sabiedrība pārsniedz vai pārstāj pārsniegt divus no trim 1. punktā noteiktajiem kritērijiem, šis fakts ietekmē 2., 3. un 4. punktā paredzētās atkāpes piemērošanu tikai tad, ja tas notiek gan kārtējā, gan iepriekšējā pārskata gadā.

7. Dalībvalstīm, kuras vēl nav ieviešas euro, summu valsts valūtā, kura līdzvērtīga 1. punktā norādītajām summām, aprēķina, piemērojot valūtas maiņas kursu, kas publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* dienā, kad stājas spēkā direktīva, kas nosaka minētos apmērus.

8. Bilances kopsummu, kas minēta 1. punkta a) apakšpunktā, veido vai nu 9. panta A līdz E daļā "Aktīvi" minētie līdzekļi, vai 10. panta A līdz E daļā minētie līdzekļi. Ja piemērojams 2. punkta a) apakšpunkts, bilances kopsummu, kas minēta 1. punkta a) apakšpunktā, veido vai nu 9. panta A līdz D daļā "Aktīvi" minētie līdzekļi, vai 10. panta A līdz D daļā minētie līdzekļi.

(*) Padomes Otrā direktīva 77/91/EEK (1976. gada 13. decembris) par to, kā vienādošanas nolūkā koordinēt nodrošinājumus, ko saistībā ar akciju sabiedrību veidošanu un to kapitāla saglabāšanu un mainīšanu dalībvalstis prasa no sabiedrībām Līguma 54. panta otrās daļas nozīmē, lai aizsargātu sabiedrību dalībnieku un trešo personu intereses (OV L 26, 31.1.1977., 1. lpp.).

Piezīme: Direktīvas 77/91/EEK nosaukums ir pielāgots, lai ievērotu Eiropas Kopienas dibināšanas līguma pantu pārnumurēšanu atbilstīgi Amsterdamas līguma 12. pantam un Lisabonas līguma 5. pantam; sākumā tajā bija iekļauta atsauce uz Līguma 58. panta otro daļu.

(**) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/101/EK (2009. gada 16. septembris) par to, kā vienādošanas nolūkā koordinēt nodrošinājumus, ko dalībvalstis prasa no sabiedrībām Līguma 54. panta otrās daļas nozīmē, lai aizsargātu sabiedrību dalībnieku un trešo personu intereses (OV L 258, 1.10.2009., 11. lpp.).

Piezīme: Direktīvas 2009/101/EK nosaukums ir pielāgots, lai ievērotu Eiropas Kopienas dibināšanas līguma pantu pārnumurēšanu atbilstīgi Lisabonas līguma 5. pantam; sākumā tajā bija iekļauta atsauce uz Līguma 48. panta otro daļu.”;

2) direktīvas 5. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Atkāpjoties no 4. panta 1. un 2. punkta, dalībvalstis var noteikt īpašas shēmas investīciju sabiedrību un finanšu kontrolāciju sabiedrību gada pārskatiem ar noteikumu, ka minētās shēmas sniedz priekšstatu par šīm sabiedrībām atbilstoši 2. panta 3. punkta noteikumiem. Dalībvalstis 1.a pantā noteiktos atbrīvojumus nedara pieejamus attiecībā uz investīciju sabiedrībām vai finanšu kontrolāciju sabiedrībām.”;

3) direktīvas 53.a pantu aizstāj ar šādu:

“53.a pants

Dalībvalstis 1.a, 11. un 27. pantā, 43. panta 1. punkta 7.a) un 7.b) apakšpunktā, 46., 47. un 51. pantā paredzētos atbrīvojumus nedara pieejamus attiecībā uz sabiedrībām, kuru vērtspapīru tirdzniecība ir atļauta regulētā tirgū Direktīvas 2004/39/EK 4. panta 1. punkta 14. apakšpunkta nozīmē.”

2. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības, ja un kad tās nolemj izmantot Direktīvas 78/660/EEK 1.a pantā paredzēto iespēju, jo īpaši ņemot vērā situāciju valsts līmenī attiecībā uz to sabiedrību skaitu, uz kurām attiecas minētā panta 1. punktā noteiktie apjoma kritēriji. Dalībvalstis tūlīt dara Komisijai zināmus minētos noteikumus.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsaucē.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3. pants

Ziņojums

Ne vēlāk kā 2017. gada 10. aprīlī Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai ziņojumu par saimniecisko mikrovienu situā-

ciju, jo īpaši ņemot vērā situāciju valstu līmenī attiecībā uz to sabiedrību skaitu, uz kurām attiecas apjoma kritēriji, un administratīvā sloga samazināšanu, kas izriet no atbrīvojuma no publicēšanas pienākuma.

4. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

5. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2012. gada 14. martā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
N. WAMMEN

LĒMUMI

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS Nr. 243/2012/ES

(2012. gada 14. marts),

ar ko izveido radiofrekvenču spektra daudzgadu politikas programmu

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/21/EK (2002. gada 7. marts) par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (pamatdirektīva) ⁽³⁾ Komisija var iesniegt Eiropas Parlamentam un Padomei tiesību aktu priekšlikumus par daudzgadu radiofrekvenču spektra politikas programmu izveidi. Minētajās programmās būtu jāizklāsta politikas ievirzes un mērķi attiecībā uz radiofrekvenču spektra izmantošanas stratēģisko plānošanu un saskaņošanu atbilstīgi direktīvām, kas attiecas uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem. Minētajām politikas ievirzēm un mērķiem būtu jāattiecas uz spektra pieejamību un efektīvu izmantošanu iekšējā tirgus izveidošanai un darbībai. Ar radiofrekvenču spektra politikas programmu (turpmāk "programma") būtu jāatbalsta mērķi un galvenās darbības, kas paredzētas Komisijas 2010. gada 3. marta paziņojumā par stratēģiju "Eiropa 2020" un Komisijas 2010. gada 26. augusta paziņojumā "Digitālā programma Euro-

pai" un kas ir iekļautas Komisijas 2010. gada 11. novembra paziņojumā "Ceļā uz aktu par vienoto tirgu" kā viena no 50 prioritārajām darbībām.

(2) Šim lēmumam nebūtu jāskar spēkā esošie Savienības tiesību akti, jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 1999/5/EK (1999. gada 9. marts) par radioiekārtām un telekomunikāciju termināla iekārtām un to atbilstības savstarpējo atzīšanu ⁽⁴⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/19/EK (2002. gada 7. marts) par piekļuvi elektronisko komunikāciju tīkliem un ar tiem saistītām iekārtām un to savstarpēju savienojumu (piekļuves direktīva) ⁽⁵⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/20/EK (2002. gada 7. marts) par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušanu (atļauju izsniegšanas direktīva) ⁽⁶⁾, Direktīva 2002/21/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 676/2002/EK (2002. gada 7. marts) par normatīvo bāzi radiofrekvenču spektra politikai Eiropas Kopienā (radiofrekvenču spektra lēmums) ⁽⁷⁾. Šim lēmumam nebūtu arī jāskar pasākumi, kuri atbilstīgi Savienības tiesību aktiem tiek veikti valsts līmenī, lai sasniegtu vispārējo interešu mērķus, jo īpaši tos, kas attiecas uz satura reglamentāciju un audiovizuālo politiku un dalībvalstu tiesībām organizēt un izmantot savu spektru sabiedriskās kārtības un sabiedrības drošības nolūkos un aizsardzībai.

(3) Radiofrekvenču spektrs ir nozīmīgs sabiedriskais resurss būtiskām nozarēm un pakalpojumiem, tostarp mobilo, bezvadu platjoslas un satelītu sakariem, televīzijas un radio apraidei, transportam, radiolokācijai un tādiem lietojumiem kā signalizācija, tālvadība, dzirdes aparāti, mikrofoni un medicīniskas iekārtas. Tas ir vajadzīgs sabiedriskiem pakalpojumiem, piemēram, drošības un aizsardzības pakalpojumiem, tostarp civilajai aizsardzībai, kā arī zinātniskām darbībām, piemēram, meteoroloģijai, Zemes novērošanai, radioastronomijai un kosmosa pētniecībai. Viegla piekļuve spektram ir arī nozīmīga, nodrošinot elektroniskos sakarus, jo īpaši tiem iedzīvotājiem un uzņēmumiem, kas atrodas attālākajos un mazapdzīvotos rajonos, piemēram, lauku apvidos vai uz salām. Tāpēc spektru reglamentējošie pasākumi ietekmē ekonomiku, drošību, veselības aizsardzību, sabiedrības intereses, kultūru, zinātni, sociālo, vides un tehnisko jomu.

⁽¹⁾ OV C 107, 6.4.2011., 53. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2011. gada 11. maija nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2011. gada 13. decembra nostāja pirmajā lasījumā (OV C 46 E, 17.2.2012., 1. lpp.). Eiropas Parlamenta 2012. gada 15. februāra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta).

⁽³⁾ OV L 108, 24.4.2002., 33. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 91, 7.4.1999., 10. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 108, 24.4.2002., 7. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 108, 24.4.2002., 21. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 108, 24.4.2002., 1. lpp.

- (4) Būtu jāpieņem atjaunināta ekonomiska un sociāla pieeja attiecībā uz radiofrekvenču spektra pārvaldību, piešķiršanu un izmantošanu. Minētajai pieejai būtu jāpievērš īpaša uzmanība spektra politikai, lai nodrošinātu lielāku spektra efektivitāti, labāku frekvenču plānošanu un aizsardzību pret konkurences pārkāpumiem.
- (5) Spektra stratēģiskajai plānošanai un izmantošanas saskaņošanai Savienības līmenī būtu jāveicina bezvadu elektronisko sakaru pakalpojumu un iekārtu iekšējais tirgus, kā arī jāuzlabo citas Savienības politikas jomas, kam nepieciešama spektra izmantošana, tādējādi radot jaunas iespējas inovācijai un darba vietu radīšanai un līdztekus veicinot ekonomikas atlabšanu un sociālo integrāciju visā Savienībā, vienlaikus respektējot spektra svarīgo sociālo, kultūras un ekonomisko vērtību.
- (6) Atbilstīga spektra izmantošanas saskaņošana arī var veicināt pakalpojumu kvalitāti, kas sniegti, izmantojot elektroniskos sakarus, un tas ir būtiski, lai gūtu darbības mēroga radītus ietaupījumus un tādējādi pazeminātu gan bezvadu tīklu izvēšanas izmaksas, gan patērētāju izdevumus par bezvadu ierīcēm. Šajā nolūkā Savienībai ir vajadzīga politikas programma, kas aptver iekšējo tirgu visās Savienības politikas jomās, kas saistītas ar radiofrekvenču spektra izmantošanu, piemēram, elektronisko sakaru, pētniecības, tehnoloģiju attīstības un kosmosa, kā arī satiksmes, enerģētikas un audiovizuālās politikas jomās.
- (7) Ar programmu būtu jāveicina konkurence un jāpalīdz izveidot pamatu vienotam digitālam tirgum.
- (8) Ar programmu jo īpaši būtu jāatbalsta stratēģija "Eiropa 2020", ņemot vērā bezvadu pakalpojumu milzīgo potenciālu veicināt uz zināšanām balstītu ekonomiku, attīstīt un palīdzēt nozarēm, kam pamatā ir informācijas un sakaru tehnoloģijas, un pārvarēt digitālo plaisu. Īpaši audiovizuālo plašsaziņas pakalpojumu un tiešsaistes satura izmantošanas pieaugums vairo pieprasījumu pēc lielāka ātruma un pārklājuma. Tās ir arī galvenās darbības Digitālajā programmā Eiropai, kuras mērķis ir nodrošināt ātru platjoslas internetu nākotnes ekonomikai, kas būs uz tīkla izmantošanu un zināšanām balstīta ekonomika, ar tālejošu mērķi nodrošināt vispārēju platjoslas pārklājumu. Pēc iespējas augstāka kabeļu un bezvadu platjoslas ātruma un jaudas nodrošināšana palīdz sasniegt mērķi – lai līdz 2020. gadam visiem iedzīvotājiem būtu piekļuve platjoslas pieslēgumam ar ātrumu vismaz 30 Mb/s un vismaz pusei Savienības mājsaimniecību būtu piekļuve platjoslas pieslēgumam ar ātrumu vismaz 100 Mb/s –, un tā ir svarīga, lai veicinātu ekonomikas izaugsmi un konkurētspēju pasaulē, kā arī ir nepieciešama, lai gūtu ilgtspējīgu ekonomisko un sociālo labumu no vienotā digitālā tirgus. Tai būtu arī jāatbalsta un jāveicina citas Savienības nozaru politikas jomas, piemēram, ilgtspējīga vides un ekonomiskā un sociālā integrācija visiem Savienības iedzīvotājiem. Tā kā bezvadu lietojumi ir svarīgi inovācijām, programma ir arī nozīmīga iniciatīva, lai atbalstītu Savienības politiku inovāciju jomā.
- (9) Ar programmu būtu jānosaka pamats attīstībai, lai Savienība varētu iegūt līderpozīcijas bezvadu platjoslu ātruma, mobilitātes, pārklājuma un jaudas ziņā. Šāda līderpozīcija ir būtiska, lai veidotu konkurētspējīgu un vienotu digitālo tirgu, kas atvērtu iekšējo tirgu visiem Savienības iedzīvotājiem.
- (10) Ar programmu būtu jānosaka pamatprincipi un mērķi dalībvalstīm un Savienības iestādēm līdz 2015. gadam un jāparedz īpašas īstenošanas iniciatīvas. Kaut gan radiofrekvenču spektra pārvaldība joprojām lielā mērā ir dalībvalstu kompetencē, tā būtu jāīsteno saskaņā ar spēkā esošajiem Savienības tiesību aktiem un tādējādi, lai varētu realizēt Savienības politiku.
- (11) Programmā būtu jāņem vērā arī Lēmums Nr. 676/2002/EK un Eiropas Pasta un telekomunikāciju administrāciju konferences (turpmāk "CEPT") īpašās tehniskās zināšanas, lai Savienības politiku, kura ir saistīta ar radiofrekvenču spektru un par kuru vienojušies Eiropas Parlaments un Padome, var īstenot ar tehniskiem īstenošanas pasākumiem, norādot, ka šādus pasākumus var veikt, kad vien nepieciešams, lai īstenotu jau esošo Savienības politiku.
- (12) Vieglai piekļuvei spektram var būt vajadzīgi inovatīvi atļauju veidi, piemēram, par spektra kolektīvu izmantošanu vai infrastruktūras koplietošanu, kuru piemērošanu Savienībā varētu veicināt, apzinot paraugpraksi un mudinot apmainīties ar informāciju, kā arī konkrēti definējot kopīgus vai konverģējošus spektra izmantošanas nosacījumus. Tur, kur interferences izraisīti traucējumi neapdraud citu pakalpojumu attīstību, īpaši interesantas ir vispārīgas atļaujas, kas ir vismazāk apgrūtinošais atļauju veids.
- (13) Jau tagad būtu padziļināti jāizpēta tā sauktās kognitīvās tehnoloģijas, kaut arī tās vēl ir attīstības stadijā, – tostarp veicinot koplietošanu, kas pamatotos uz atrašanās vietas noteikšanu.
- (14) Spektra tirdzniecības tiesības apvienojumā ar elastīgiem izmantošanas nosacījumiem varētu būtiski sekmēt ekonomikas izaugsmi. Tāpēc frekvenču joslas, kurās elastīga izmantošana jau ir ieviesta ar Savienības tiesību aktiem, būtu nekavējoties jāatver tirdzniecībai saskaņā ar Direktīvu 2002/21/EK. Paraugprakses apmaiņa par šādu joslu atļauju piešķiršanas nosacījumiem un procedūrām, kā arī

kopīgi pasākumi, lai novērstu spektra frekvenču uzkrāšanu, kas var radīt dominējošo stāvokli, kā arī šādu tiesību nepamatotu neizmantošanu, veicinātu šo pasākumu koordinētu ieviešanu visās dalībvalstīs un atvieglotu informācijas iegūšanu par šādām tiesībām jebkur Savienībā. Atbilstošos gadījumos, neskarot noteikumus Direktīvā 2002/20/EK attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem, būtu jāveicina kolektīva spektra izmantošana (vai kopīga izmantošana), ko veic nenoteikts skaits neatkarīgu lietotāju un/vai ierīču, lai atbilstoši skaidri definētiem noteikumiem vienlaikus vienā konkrētā teritorijā piekļūtu spektram vienā un tajā pašā frekvenču diapazonā.

(15) Kā uzsvērts Digitālajā programmā Eiropai, bezvadu platjosla ir svarīgs līdzeklis, lai veicinātu konkurenci, paplašinātu patērētāju izvēles iespējas un piekļuvi lauku apvidos un citos apvidos, kur platjoslas izvēršana, izmantojot kabeļu tīklus, ir grūta vai ekonomiski neizdevīga. Tomēr spektra pārvaldība var ietekmēt konkurenci, mainot tirgus dalībnieku lomu un ietekmi, piemēram, ja esošie lietotāji iegūst nepamatotas konkurences priekšrocības. Ierobežota piekļuve spektram, jo īpaši – ja piemērota spektra kļūst mazāk, var radīt šķēršļus jaunu pakalpojumu vai lietojumu ienākšanai un kavēt inovāciju un konkurenci. Jaunu spektra izmantošanas tiesību iegūšana, tostarp izmantojot spektra nodošanu, iznomāšanu vai citus darījumus starp lietotājiem, un jaunu elastīgu spektra kritēriju izmantošanas ieviešana var ietekmēt pašreizējo konkurences situāciju. Tādēļ dalībvalstīm būtu jāveic attiecīgi *ex ante* vai *ex post* reglamentējoši pasākumi (piemēram, esošo tiesību grozīšana, aizliegums iegūt noteiktas spektra izmantošanas tiesības, nosacījumu uzlikšana par frekvenču spektra uzkrāšanu un efektīvu izmantošanu – piemēram, kā minēts Direktīvā 2002/21/EK, lai ierobežotu spektra apjomu, kas pieejams katram uzņēmumam, vai lai novērstu pārmērīgu spektra izmantošanas tiesību uzkrāšanu), lai izvairītos no konkurences izkropļojumiem saskaņā ar principiem, kas ir pamatā Direktīvai 2002/20/EK un Padomes Direktīvai 87/372/EEK (1987. gada 25. jūnijs) par frekvenču joslām, kas rezervējamās publisku Viseiropas sauszemes šūnu mobilo ciparsignālu sakaru saskaņotai ieviešanai Kopienā ⁽¹⁾ (GSM direktīva).

(16) Esošās spektra izmantošanas uzskaites izveide, kā arī tehnoloģiju tendenču, nākotnes vajadzību un spektra pieprasījumu analīze, jo īpaši 400 MHz un 6 GHz joslā, vajadzētu dot iespēju apzināt frekvenču joslas, kurās efektivitāti varētu uzlabot, un spektra kopīgas izmantošanas iespējas, kas sniegtu labumu gan komerciālajā, gan publiskajā sektorā. Spektra pašreizējās izmantošanas uzskaites izveides un uzturēšanas metodoloģijā būtu pienācīgi jāņem vērā pārvaldes iestādēm radītais administratīvais slogs un būtu jācenšas samazināt minēto slogu.

Tādēļ, izstrādājot spektra pašreizējās izmantošanas uzskaites izveides metodoloģiju, būtu pilnībā jāņem vērā dalībvalstu sniegtā informācija saskaņā ar Komisijas Lēmumu 2007/344/EK (2007. gada 16. maijs) par harmonizētu informācijas pieejamību attiecībā uz radiofrekvenču spektra izmantošanu Kopienā ⁽²⁾.

(17) Radiofrekvenču spektra efektīvai izmantošanai svarīgi ir saskaņotie standarti atbilstīgi Direktīvai 1999/5/EK, un šajos standartos būtu jāņem vērā juridiski noteikti kopīgas izmantošanas nosacījumi. Arī Eiropas standartos attiecībā uz elektriskām un elektroniskām iekārtām un tīkliem, kas nav saistīti ar radio, būtu jāizvairās no traucējumiem radiofrekvenču spektra izmantošanā. Bezvadu ierīču un lietojumu arvien pieaugošais apjoms un blīvums apvienojumā ar radiofrekvenču spektra izmantošanas daudzveidību rada problēmas pašreizējai interferences pārvaldības pieejai. Šī pieeja būtu jāizskata un atkārtoti jāizvērtē, tostarp arī uztvērēju raksturlielumi un sarežģītāki interferences novēršanas mehānismi.

(18) Atbilstošos gadījumos dalībvalstīm būtu jāatļauj ieviest kompensējošus pasākumus, lai segtu pārejas izmaksas.

(19) Saskaņā ar Digitālās programmas Eiropai mērķiem bezvadu platjosla varētu ievērojami sekmēt ekonomikas atlabšanu un izaugsmi, ja tiktu darīts pieejams pietiekams radiofrekvenču spektrs, tiktu ātri piešķirtas spektra izmantošanas tiesības un tirdzniecībai ļautu pielāgoties tirgus attīstībai. Digitālajā programmā Eiropai paredzēts, ka visiem Savienības iedzīvotājiem līdz 2020. gadam vajadzētu būt piekļuvei platjoslas pakalpojumiem ar ātrumu vismaz 30 Mb/s. Tādēļ spektrs, uz ko jau attiecas esošie Komisijas lēmumi, būtu jādara pieejams saskaņā ar minētajos lēmumos paredzētajiem noteikumiem un nosacījumiem. Atkarībā no tirgus pieprasījuma atļauju piešķiršanas process virszemes sakariem būtu jāveic saskaņā ar Direktīvu 2002/20/EK līdz 2012. gada 31. decembrim, lai visiem nodrošinātu vieglu piekļuvi bezvadu platjoslai, jo īpaši frekvenču joslās, kas piešķirtas ar Komisijas Lēmumiem 2008/411/EK ⁽³⁾, 2008/477/EK ⁽⁴⁾ un 2009/766/EK ⁽⁵⁾. Lai papildinātu virszemes platjoslas pakalpojumus un nodrošinātu pārklājumu visattālākajiem Savienības apgabaliem, ātrs un īstenojams risinājums var būt piekļuve satelīta platjoslai.

⁽²⁾ OV L 129, 17.5.2007., 67. lpp.

⁽³⁾ Komisijas Lēmums 2008/411/EK (2008. gada 21. maijs) par 3 400–3 800 MHz frekvenču joslas harmonizāciju tādu zemes sistēmu vajadzībām, kas Kopienā spēj nodrošināt elektronisko sakaru pakalpojumus (OV L 144, 4.6.2008., 77. lpp.).

⁽⁴⁾ Komisijas Lēmums 2008/477/EK (2008. gada 13. jūnijs) par 2 500–2 690 MHz frekvenču joslas harmonizāciju tādu zemes sistēmu vajadzībām, kas Kopienā spēj nodrošināt elektronisko sakaru pakalpojumus (OV L 163, 24.6.2008., 37. lpp.).

⁽⁵⁾ Komisijas Lēmums 2009/766/EK (2009. gada 16. oktobris) par 900 MHz un 1 800 MHz frekvenču joslu harmonizāciju tādu sauszemes sistēmu vajadzībām, kas Kopienā spēj nodrošināt Eiropas mēroga elektronisko sakaru pakalpojumus (OV L 274, 20.10.2009., 32. lpp.).

⁽¹⁾ OV L 196, 17.7.1987., 85. lpp.

- (20) Attiecīgos gadījumos būtu jāievieš elastīgāki spektra izmantošanas noteikumi, lai veicinātu inovāciju un ātrdarbīgus platjoslas savienojumus, kas ļautu uzņēmumiem samazināt izmaksas un palielināt konkurētspēju un sniegtu iespēju izstrādāt jaunus interaktīvus tiešsaistes pakalpojumus, piemēram, izglītības, veselības aprūpes un vispārējas nozīmes pakalpojumu jomā.
- (21) Ja ātrdarbīgs platjoslas pieslēgums būtu pieejams gandrīz 500 miljoniem cilvēku Eiropā, tas palīdzētu attīstīt iekšējo tirgu, veidojot pasaules mērogā unikālu lietotāju nepieciešamo skaitu, visos reģionos piedāvājot jaunas iespējas un katram lietotājam nodrošinot lielāku ieguvumu, un dotu Savienībai potenciālu kļūt par pasaulē vadošo uz zināšanām balstīto ekonomiku. Tādēļ strauja platjoslas izvēršana ir izšķiroša Eiropas produktivitātes attīstībai un tam, lai rastos jauni un mazi uzņēmumi, kas varētu ieņemt vadošo pozīciju dažādās nozarēs, piemēram, veselības aprūpes, ražošanas un pakalpojumu nozarēs.
- (22) Starptautiskā Telesakaru savienība (ITU) 2006. gadā aprēķināja, ka, lai attīstītu Starptautisko mobilo telesakaru – 2000 (IMT-2000) un IMT progresīvās (IMT-advanced) sistēmas (proti, 3G un 4G mobilos sakarus), nākotnes platjoslu spektra vajadzības 2020. gadā būtu starp 1 280 un 1 720 MHz komerciālās mobilās rūpniecības vajadzībām katram ITU reģionam, tostarp Eiropai. Jāatzīmē, ka mazākais skaitlis (1 280 MHz) ir lielāks nekā prasības dažās valstīs. Turklāt ir dažas valstis, attiecībā uz kurām prasības ir augstākas par lielāko skaitli (1 720 MHz). Abi šie skaitļi ietver spektru, kuru jau izmanto vai plāno izmantot Pre-IMT sistēmās, IMT-2000 un tās uzlabojumos. Ja nepieciešamais spektrs netiks atbrīvots, vislabāk to darot saskaņoti starptautiskā līmenī, mobilo tīklu ierobežotās jaudas dēļ tiks kavēti jauni pakalpojumi un ekonomikas izaugsme.
- (23) Lielu platību pārklājumam ar bezvadu platjoslas pakalpojumiem optimāla ir frekvenču josla 800 MHz (790–862 MHz). Pamatojoties uz tehnisko nosacījumu saskaņošanu atbilstīgi Lēmumam 2010/267/ES un Komisijas 2009. gada 28. oktobra ieteikumam par digitālās dividendes atbrīvošanas veicināšanu Eiropas Savienībā⁽¹⁾, kurā aicināts līdz 2012. gada 1. janvārim izbeigt analogo apraidi, un ņemot vērā straujās norises valstu regulējuma jomā, minētā josla principā būtu jādara pieejama elektronisko sakaru pakalpojumiem Savienībā līdz 2013. gadam. Ilgākā laikposmā varētu paredzēt arī papildu spektru, ievērojot tehnoloģiju tendenču, nākotnes vajadzību un spektra pieprasījuma analīzes rezultātus. Ņemot vērā to, ka 800 MHz josla pieļauj datu pārraidi lielos apgabalos, attiecīgos gadījumos tās izmantošanas tiesības varētu saistīt ar pārklājuma nodrošināšanas pienākumu.
- (24) Palielinātas bezvadu platjoslas iespējas ir ļoti svarīgas, lai nodrošinātu jaunas izplatīšanas platformas kultūras jomai, tādējādi paverot iespēju minētās nozares sekmīgai turpmākai attīstībai.
- (25) Bezvadu piekļuves sistēmas, tostarp vietējās piekļuves radiotīkli, var pāraugt savus līdz šim piešķirtos apjomus, kas saņemti bez licences. Attiecībā uz pašreizējās frekvenču izmantošanas un jaunu frekvenču spektra vajadzību uzskaiti un atkarībā no spektra izmantošanas citiem nolūkiem būtu jāizvērtē, cik lietderīgi un nepieciešami ir plašāk piešķirt nelicencētu spektru bezvadu piekļuves sistēmām, tostarp vietējiem radiotīkliem 2,4 GHz un 5 GHz joslās.
- (26) Kaut gan apraide arī turpmāk būs svarīga satura izplatīšanas platforma, jo tā joprojām ir visekonomiskākā plašsaziņas līdzekļu platforma, kabeļu un bezvadu platjosla un citi jauni pakalpojumi kultūras jomai sniedz jaunas iespējas dažādot informācijas izplatīšanu, piedāvāt pakalpojumus pēc pieprasījuma un izmantot lielā datu pārraides pieauguma ekonomisko potenciālu.
- (27) Lai pievērstu galveno uzmanību šīs daudzgadu programmas prioritātēm, dalībvalstīm un Komisijai būtu jāsadarbojas, lai atbalstītu un sasniegtu mērķi – nodrošināt Savienības līderpozīcijas bezvadu elektronisko sakaru platjoslas pakalpojumu jomā, šiem pakalpojumiem atbrīvojot pietiekama apjoma spektru rentablās joslās, lai minētie pakalpojumi būtu plaši pieejami.
- (28) Tā kā kopēja pieeja un darbības mēroga radīti ietaupījumi ir būtiski, lai attīstītu platjoslas sakarus visā Savienībā un lai novērstu konkurences izkropļojumus un tirgus fragmentāciju starp dalībvalstīm, vajadzētu noteikt paraugpraksi atsevišķi atļauju nosacījumiem un procedūrām saskaņotai rīcībai starp dalībvalstīm un Komisiju. Šādi nosacījumi un procedūras varētu ietvert saistības attiecībā uz pārklājumu, spektra bloka izmēru, tiesību piešķiršanas laiku, piekļuvi mobilajiem virtuālajiem tīkla operatoriem un spektra izmantošanas tiesību ilgumu. Atspoguļojot spektra tirdzniecības nozīmi, lai palielinātu spektra efektīvu izmantošanu un attīstītu bezvadu iekārtu un pakalpojumu iekšējo tirgu, minētie nosacījumi un procedūras būtu jāpiemēro tām frekvenču joslām, ko piešķir bezvadu sakariem un kuru izmantošanas tiesības drīkst nodot vai iznomāt.
- (29) Papildu spektrs varētu būt vajadzīgs citās nozarēs, piemēram, transportā (drošībai, informācijas un pārvaldības sistēmām), pētniecībā un izstrādē, e-veselībā, e-iekļaušanā un, vajadzības gadījumā, sabiedrības aizsardzībai un palīdzībai katastrofu seku likvidēšanai (SAKSL), ņemot vērā tajās aizvien plašāku video un datu pārraides izmantošanu, lai pakalpojumus varētu sniegt ātri un efektīvi. Sinērgiju optimizēšana starp spektra politiku un pētniecības un izstrādes darbībām un pētījumu veikšana par radio saderību starp dažādiem spektra lietotājiem palīdzēs

(1) OV L 308, 24.11.2009., 24. lpp.

- inovācijām. Turklāt pētījumu rezultāti saskaņā ar Septīto pētniecības, tehnoloģiju attīstības un demonstrējumu pamatprogrammu (2007.–2013. gadam) liek izpētīt vajadzību pēc spektra projektiem, kuriem varētu būt liels ekonomisks vai ieguldījumu potenciāls, jo īpaši attiecībā uz MVU, piemēram, kognitīvais radio vai e-veselība. Atbilstoša aizsardzība pret kaitīgiem traucējumiem būtu jānodrošina arī tāpēc, lai atbalstītu pētniecību un izstrādi un zinātnisko darbību.
- (30) Stratēģija "Eiropa 2020" nosaka vides aizsardzības mērķus attiecībā uz ilgtspējīgu, energoefektīvu un konkurētspējīgu ekonomiku, piemēram, uzlabojot energoefektivitāti par 20 % līdz 2020. gadam. Kā uzsvērts Digitālajā programmā Eiropai, liela nozīme ir informācijas un sakaru tehnoloģiju nozarei. Ierosinātie pasākumi ietver Savienības mēroga automatizēto enerģijas pārvaldības sistēmu (viedtīklu un viedmērierīču) izvēšanas paātrināšanu, kurās izmanto sazināšanās funkciju, lai samazinātu enerģijas patēriņu, un automatizēto transporta sistēmu, un automatizētās satiksmes pārvaldības attīstību, lai samazinātu oglekļa dioksīda emisijas transporta nozarē. Spektra tehnoloģiju efektīvāka izmantošana var arī palīdzēt samazināt radioiekārtu enerģijas patēriņu un ierobežot ietekmi uz vidi lauku apvidos un attālos apgabalos.
- (31) Saskaņotai pieejai spektra atļaujām Savienībā būtu pilnībā jāņem vērā sabiedrības veselības aizsardzība pret elektromagnētiskajiem laukiem, kas ir būtiska iedzīvotāju labklājībai. Ievērojot Padomes Ieteikumu 1999/519/EK (1999. gada 12. jūlijs) par ierobežojumiem plašas sabiedrības pakļaušanai elektromagnētisko lauku iedarbībai (0 Hz līdz 300 GHz) ⁽¹⁾, ir svarīgi nodrošināt spektra izmantošanas jonizējošās un nejonizējošās ietekmes uz veselību pastāvīgu uzraudzību, tostarp uzraudzīt, kādu kumulatīvo ietekmi reālos apstākļos atstāj arvien vairāk veidu iekārtu izmantošana dažādās spektra frekvencēs.
- (32) Būtiskiem vispārējas nozīmes mērķiem, piemēram, cilvēku drošībai, nepieciešams koordinēts tehniskais risinājums drošības un avārijas dienestu sadarbībai starp dalībvalstīm. Drošības pakalpojumu, ierīču un novatorisku Eiropas mēroga vai savietojamu drošības un ārkārtas risinājumu izstrādei un brīvai aprietei uz saskaņota pamata būtu jādara pieejams pietiekams radiofrekvenču spektrs. Pētījumi liecina, ka ir nepieciešams papildu saskaņots spektrs zem 1 GHz, lai nākamajos piecos līdz desmit gados sniegtu mobilo platjoslas pakalpojumus sabiedrības aizsardzībai un katastrofu seku novēršanai visā Savienībā.
- (33) Ņemot vērā radioviļņu izplatīšanās īpatnības, to, ka radioviļņu izmantošanas pakalpojumu tirgi ir starptautiski, kā arī to, ka jāizvairās no kaitīgiem traucējumiem starp valstīm, radiofrekvenču spektra regulējumam ir spēcīgs pārrobežu vai starptautisks aspekts.
- (34) Saskaņā ar attiecīgo Eiropas Savienības tiesas judikatūru gadījumos, kad starptautiska nolīguma priekšmets ir daļēji Savienības kompetencē un daļēji dalībvalstu kompetencē, ir ļoti būtiski nodrošināt ciešu sadarbību starp dalībvalstīm un Savienības iestādēm. Minētais pienākums sadarboties, kā tas ir izskaidrots vispārārstītā judikatūrā, izriet no Savienības un tās dalībvalstu starptautiskās pārstāvības vienotības principa.
- (35) Tāpat dalībvalstīm varētu būt nepieciešams atbalsts frekvenču koordinēšanai divpusējās sarunās ar Savienības kaimiņvalstīm, tostarp kandidātvalstīm un valstīm, kas pievienojas, lai tās izpildītu Savienības tiesību aktos par frekvenču koordinācijas jautājumiem noteiktos pienākumus. Tam arī būtu jāpalīdz izvairīties no kaitīgiem traucējumiem un uzlabot spektra efektivitāti un spektra izmantošanas konverģenci pat ārpus Savienības robežām.
- (36) Lai sasniegtu šā lēmuma mērķus, ir svarīgi uzlabot pašreizējo institucionālo struktūru spektra politikas koordinācijai un pārvaldei Savienības līmenī, tostarp jautājumos, kas tieši skar divas vai vairāk dalībvalstis, vienlaikus pilnībā ņemot vērā kompetenci un valsts pārvaldes iestāžu zināšanas. Ļoti svarīgi ir arī tas, lai starp standartizācijas iestādēm, pētniecības iestādēm un CEPT pastāvētu sadarbība un koordinācija.
- (37) Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus šā lēmuma īstenošanai, īstenošanas pilnvaras būtu jāpiešķir Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāsteno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu ⁽²⁾.
- (38) Ņemot vērā to, ka šā lēmuma mērķi – proti, izveidot daudzgadu radio spektra politikas programmu – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka paredzētās rīcības mēroga dēļ šo mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā lēmumā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.

⁽¹⁾ OV L 199, 30.7.1999., 59. lpp.

⁽²⁾ OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.

- (39) Komisijai reizi gadā būtu jāziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par šā lēmuma izpildes rezultātiem un plānoto turpmāko rīcību.
- (40) Izstrādājot priekšlikumu, Komisija ir īpaši ņēmusi vērā ar Komisijas Lēmumu 2002/622/EK ⁽¹⁾ izveidotās Radiofrekvenču spektra politikas grupas atzinumu,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Mērķis un darbības joma

1. Ar šo lēmumu izveido radiofrekvenču spektra daudzgadu politikas programmu spektra izmantošanas stratēģiskajai plānošanai un saskaņošanai, lai nodrošinātu iekšējā tirgus darbību tajās Savienības politikas jomās, kurās izmanto spektru, piemēram, elektronisko sakaru, pētniecības, tehnoloģiju attīstības, kā arī kosmosa, satiksmes, enerģētikas un audiovizuālās politikas jomās.

Šis lēmums neietekmē spektra pietiekamu pieejamību citās Savienības politikas jomās, piemēram, civilās aizsardzības un katastrofu seku novēršanas jomā, un kopējā drošības un aizsardzības politikā.

2. Šis lēmums neskar spēkā esošos Savienības tiesību aktus, jo īpaši Direktīvas 1999/5/EK, 2002/20/EK un 2002/21/EK un, ievērojot šā lēmuma 6. pantu, Lēmumu Nr. 676/2002/EK, un pasākumus, kas veikti valstu līmenī atbilstīgi Savienības tiesību aktiem.

3. Šis lēmums neskar pasākumus, kas, pilnībā ievērojot Savienības tiesību aktus, veikti valstu līmenī, lai sasniegtu vispārējās nozīmes mērķus, un jo īpaši tos, kas attiecas uz satura reglamentāciju un audiovizuālo politiku.

Šis lēmums neskar dalībvalstu tiesības organizēt un izmantot savu spektru sabiedriskās kārtības un sabiedrības drošības nolūkos, kā arī aizsardzības nolūkos. Ja šis lēmums vai saskaņā ar to veiktie pasākumi 6. pantā norādītajās frekvenču joslās skar spektru, kuru kāda dalībvalsts, ciktāl tas nepieciešams, izmanto ekskluzīvi un tieši sabiedrības drošības un aizsardzības nolūkos, dalībvalstis var turpināt izmantot minēto frekvenču joslu sabiedrības drošības un aizsardzības nolūkos tik ilgi, līdz tiek slēgtas sistēmas, kas šajā joslā darbojas laikā, kad stājās spēkā šis lēmums vai saskaņā ar to tika attiecīgi veikti kāds pasākums. Minētā dalībvalsts noteiktajā kārtībā paziņo par savu lēmumu Komisijai.

2. pants

Vispārējie reglamentējošie principi

1. Dalībvalstis pārredzamā veidā sadarbojas savā starpā un ar Komisiju, lai nodrošinātu šādu vispārējo reglamentējošo principu konsekventu piemērošanu visā Savienībā:

- vispiemērotākās un vismazāk apgrūtinošās atļauju sistēmas piemērošana tādā veidā, lai maksimāli palielinātu spektra izmantošanas elastību un efektivitāti. Šāda atļauju sistēma pamatojas uz objektīviem, pārredzamiem, nediskriminējošiem un samērīgiem kritērijiem;
- iekšējā tirgus attīstības veicināšana, sekmējot nākotnes Savienības līmeņa digitālo pakalpojumu rašanos un veicinot efektīvu konkurenci;
- konkurences un inovāciju veicināšana, ņemot vērā nepieciešamību izvairīties no kaitīgiem traucējumiem un nepieciešamību nodrošināt pakalpojumu tehnisko kvalitāti, lai veicinātu platjoslas pakalpojumu pieejamību un efektīvi reaģētu uz pieaugošo bezvadu datu plūsmu;
- nosakot tehniskās prasības spektra izmantošanai, pilnībā ievērojot attiecīgos Savienības tiesību aktus, tostarp ierobežojumu pakļaut plašāku sabiedrību elektromagnētiskiem laukiem;
- ja iespējams, tehnoloģiju un pakalpojumu neitralitātes veicināšana attiecībā uz spektra izmantošanas tiesībām.

2. Papildus šā panta 1. punktā definētajiem vispārējiem reglamentējošiem principiem saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK 8.a, 9., 9.a un 9.b pantu un Lēmumu Nr. 676/2002/EK elektroniskajiem sakariem piemēro šādus īpašus principus:

- tehnoloģiju un pakalpojumu neitralitātes piemērošana attiecībā uz spektra izmantošanas tiesībām elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem, kā arī radiofrekvenču izmantošanas tiesību nodošanai vai iznomāšanai;
- radiofrekvenču izmantošanas saskaņošanas veicināšana visā Savienībā atbilstīgi vajadzībai nodrošināt to rezultatīvu un efektīvu izmantošanu;
- pieaugošo bezvadu datu pārraižu un platjoslas pakalpojumu vienkāršošana, jo īpaši veicinot elastību, un inovācijas sekmēšana, ņemot vērā nepieciešamību nepieļaut kaitīgus traucējumus un nodrošināt pakalpojumu tehnisko kvalitāti.

3. pants

Politikas mērķi

Lai pievērstu uzmanību šā lēmuma prioritātēm, dalībvalstis un Komisija sadarbojas, lai atbalstītu un sasniegtu šādus politikas mērķus:

- veicināt spektra efektīvu pārvaldību un izmantošanu, lai vislabāk apmierinātu pieaugošo pieprasījumu pēc frekvenču izmantošanas, kurš norāda uz spektra svarīgo sociālo, kultūras un ekonomisko vērtību;

⁽¹⁾ OV L 198, 27.7.2002., 49. lpp.

- b) tiek tiesīdīgi piešķirt pietiekamu un piemērotu spektru, lai atbalstītu Savienības politikas mērķus un vislabāk apmierinātu pieaugošo pieprasījumu pēc datu bezvadu pārraidēm, tādējādi ļaujot attīstīties komerciālajiem un sabiedriskajiem pakalpojumiem, vienlaikus ņemot vērā svarīgus vispārējas nozīmes mērķus, piemēram, kultūras daudzveidību un viedokļu dažādību plašsaziņas līdzekļos; šajā nolūkā būtu jāpieliek visas pūles, lai, pamatojoties uz uzskaiti, kas izveidota saskaņā ar 9. pantu, līdz 2015. gadam apzinātu vismaz 1 200 MHz piemērota spektra. Šajā skaitlī ir ietverts spektrs, kuru jau izmanto;
- c) pārvarēt digitālo plaisu un veicināt Digitālās programmas Eiropai mērķus, līdz 2020. gadam sekmējot visiem Savienības iedzīvotājiem piekļuvi platjoslai ar ātrumu vismaz 30 Mb/s un nodrošinot, lai Savienībā varētu būt visaugstākais iespējamais platjoslas ātrums un jauda;
- d) nodrošināt Savienības līderpozīcijas bezvadu elektronisko sakaru platjoslas pakalpojumu jomā, minētajiem pakalpojumiem atbrīvojot pietiekama apjoma spektru rentablās joslās, lai minētie pakalpojumi būtu plaši pieejami;
- e) nodrošināt iespējas komercsektoram un sabiedriskajam sektoram, palielinot mobilās platjoslas jaudu;
- f) veicināt inovācijas un ieguldījumus, palielinot spektra izmantošanas elastīgumu, konsekventi visā Savienībā piemērojot tehnoloģiju un pakalpojumu neitralitātes principus starp tehnoloģiskajiem risinājumiem, kas var tikt pieņemti, un nodrošinot regulatīvo prognozējamību, kā noteikts *inter alia* elektronisko sakaru tiesiskajā regulējumā, atbrīvojot saskaņotu spektru jaunām progresīvām tehnoloģijām, kā arī nodrošinot spektra izmantošanas tiesību tirdzniecības iespējas, tādējādi radot iespējas Savienības līmeņa nākotnes digitālo pakalpojumu izstrādei;
- g) atvieglināt pieeju spektram, izmantojot priekšrocības, ko sniedz vispārējās atļaujas elektroniskajiem sakariem saskaņā ar Direktīvas 2002/20/EK 5. pantu;
- h) mudināt pasīvu infrastruktūras kopīgu izmantošanu, ja tas ir samērīgi un nediskriminējoši, kā to paredz Direktīvas 2002/21/EK 12. pants;
- i) saglabāt un attīstīt efektīvu konkurenci, jo īpaši elektronisko sakaru pakalpojumu jomā, cenšoties izvairīties no *ex ante* pasākumiem vai *ex post* aizsardzības līdzekļiem, pārmērīgas radiofrekvenču izmantošanas tiesību uzkrāšanās atsevišķiem uzņēmumiem, kas rada būtisku kaitējumu konkurencei;
- j) mazināt iekšējā tirgus sadrumstalotību un pilnībā izmantot tā potenciālu, lai veicinātu ekonomisko izaugsmi un darbības mēroga radītus ietaupījumus Savienības līmenī, attiecīgi uzlabojot koordināciju un spektra izmantošanas un pieejamības tehnisko nosacījumu saskaņošanu;
- k) novērst citu radio vai ar radio nesaistītu ierīču radītus kaitīgus traucējumus vai darbības traucējumus, *inter alia* veicinot tādu standartu izstrādi, kas veicina spektra efektīvu izmantošanu, un palielināt uztvērēju noturību pret traucējumiem, jo īpaši ņemot vērā pieaugošā radio ierīču un lietojumu apjoma un blīvuma kumulatīvo ietekmi;
- l) sekmēt jaunu patēriņa produktu un tehnoloģiju pieejamību, lai nodrošinātu atbalstu patērētājiem pārejai uz digitālo tehnoloģiju, un nodrošināt efektīvu digitālās dividendes izmantošanu;
- m) samazināt Savienības oglekļa emisijas ietekmi, palielinot bezvadu sakaru tīklu un iekārtu tehnisko efektivitāti un energoefektivitāti.

4. pants

Palielināta efektivitāte un elastība

1. Dalībvalstis sadarbībā ar Komisiju vajadzības gadījumā veicina kolektīvu spektra izmantošanu, kā arī kopīgu spektra izmantošanu.

Dalībvalstis arī veicina esošo un jauno tehnoloģiju attīstību, piemēram, kognitīvajā radio, tostarp tādu, kas izmanto "balto laukumus".

2. Dalībvalstis un Komisija sadarbojas, lai palielinātu spektra izmantošanas elastību, lai veicinātu inovāciju un ieguldījumus, izmantojot iespēju pielietot jaunās tehnoloģijas un nododot vai iznomājot spektra izmantošanas tiesības.

3. Dalībvalstis un Komisija sadarbojas, lai veicinātu standartu izstrādi un saskaņošanu radioiekārtām un telesakaru galiekārtām, kā arī elektriskām un elektroniskām iekārtām un tīkliem, vajadzības gadījumā pamatojoties uz Komisijas standartizācijas pilnvarām, kas izsniegtas attiecīgajām standartizācijas struktūrām. Īpašu uzmanību pievērš arī to iekārtu standartiem, kuras izmanto invalīdi.

4. Dalībvalstis veicina pētniecību un izstrādi jauno tehnoloģiju, piemēram, kognitīvo tehnoloģiju un ģeolokācijas datubāzu, jomā.

5. Attiecīgā gadījumā dalībvalstis izveido spektra izmantošanas tiesību piešķiršanas atlases kritērijus un procedūras, kas veicina konkurenci, ieguldījumus un spektra kā sabiedriskās preces efektīvu izmantošanu, kā arī veicina jauno un esošo pakalpojumu un ierīču līdzaspastāvēšanu. Dalībvalstis sekmē spektra nepārtrauktu, efektīvu izmantošanu tīklos, ierīcēs un lietojumprogrammās.

6. Ja nepieciešams, lai nodrošinātu efektīvu spektra izmantošanas tiesību izmantošanu un izvairītos no spektra uzkrāšanas, dalībvalstis var apsvērt iespēju veikt attiecīgus pasākumus, piemēram, naudas sodu piemērošanu, stimulējošu maksu instrumentu pielietošanu vai tiesību atsaukšanu. Šādus pasākumus izveido un piemēro pārrēdzami, bez diskriminācijas un samērīgi.

7. Attiecībā uz elektronisko sakaru pakalpojumiem dalībvalstīs līdz 2013. gada 1. janvārim pieņem platjoslas pakalpojumu attīstīšanai atbilstošus atļauju piešķiršanas un izsniegšanas pasākumus saskaņā ar Direktīvu 2002/20/EK ar mērķi sasniegt augstāko iespējamo jaudu un platjoslas ātrumu.

8. Lai novērstu iespējamo iekšējā tirgus sadrumstatotību sakarā ar atšķirīgiem atlases kritērijiem un procedūrām attiecībā uz saskaņota spektra piešķiršanu elektronisko sakaru pakalpojumiem un atļauju to tirdzniecībai visās dalībvalstīs saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK 9.b pantu, Komisija, sadarbojoties ar dalībvalstīm un saskaņā ar subsidiaritātes principu, veicina paraugprakses apzināšanu un apmaiņu attiecībā uz atļauju izsniegšanas noteikumiem un procedūrām, kā arī sekmē informācijas apmaiņu par šādu spektru, lai palielinātu saskaņotību Eiropā, ko panāk, piemērojot tehnoloģiju un pakalpojumu neitralitātes principu.

5. pants

Konkurence

1. Dalībvalstis veicina efektīvu konkurenci un nepieļauj konkurences izkropļojumus elektronisko sakaru pakalpojumu iekšējā tirgū saskaņā ar Direktīvu 2002/20/EK un Direktīvu 2002/21/EK.

Piešķirot spektra izmantošanas tiesības privāto elektronisko sakaru tīklu izmantotājiem, tās ņem vērā arī konkurences aspektus.

2. Piemērojot 1. punkta pirmo daļu un neskarot konkurences noteikumu piemērošanu un pasākumus, ko dalībvalstis pieņēmušas, lai sasniegtu vispārējas nozīmes mērķus saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK 9. panta 4. punktu, dalībvalstis var pieņemt *inter alia* pasākumus:

- a) lai ierobežotu spektra apjomu, kura izmantošanas tiesības piešķir jebkuram uzņēmumam, vai lai šādām izmantošanas tiesībām noteiktu nosacījumus, piemēram, vairumtirdzniecības piekļuves nodrošināšanu, valsts līmeņa vai reģionālo viesabonēšanu atsevišķās joslās vai konkrētās joslu grupās ar līdzīgām iezīmēm, piemēram, joslās zem 1 GHz, kas piešķirtas elektronisko sakaru pakalpojumiem. Šādus papildnoteikumus var noteikt tikai valsts kompetentā iestāde;
- b) ja tas ir piemēroti situācijai valsts tirgū, lai rezervētu konkrētu daļu frekvenču joslu vai joslu grupu piešķiršanai jauniem tirgus dalībniekiem;
- c) lai atteiktos piešķirt jaunas spektra izmantošanas tiesības vai atļautu jaunu spektra izmantošanu konkrētās joslās, vai noteiktu nosacījumus jauno spektra izmantošanas tiesību piešķirumam vai jauna spektra izmantošanas atļaujai, lai izvairītos no konkurences izkropļojumiem, kas radušies izmantošanas tiesību piešķiršanas, nodošanas vai uzkrāšanas rezultātā;
- d) lai aizliegtu vai noteiktu nosacījumus tādai spektra izmantošanas tiesību nodošanai, kas nav pakļauta valsts vai Savienības apvienošanās kontrolei, ja šāda nodošana varētu būtiski kaitēt konkurencei;

e) lai grozītu esošās tiesības saskaņā ar Direktīvu 2002/20/EK, ja tas ir nepieciešams, lai novērstu *ex post* konkurences izkropļojumus, kas radušies radiofrekvenču izmantošanas tiesību nodošanas vai uzkrāšanas rezultātā.

3. Ja dalībvalstis vēlas pieņemt kādu no šā panta 2. punktā minētajiem pasākumiem, tās rīkojas saskaņā ar Direktīvā 2002/20/EK noteiktajām procedūrām, ar ko ievieš vai maina šādus nosacījumus attiecībā uz spektra izmantošanas tiesībām.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka elektronisko sakaru pakalpojumu atļauju un atlases procedūras veicina efektīvu konkurenci Savienības iedzīvotāju, patērētāju un uzņēmumu interesēs.

6. pants

Bezvadu platjoslas sakariem vajadzīgais spektrs

1. Dalībvalstis sadarbībā ar Komisiju veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka Savienībā ir pieejams pārklājuma un jaudas ziņā pietiekams spektrs, lai dotu iespēju Savienībā panākt augstāko platjoslas ātrumu pasaulē, tādējādi ļaujot bezvadu lietojumiem un Eiropas līderpozīcijai jauno pakalpojumu jomā efektīvi veicināt ekonomikas izaugsmi, kā arī lai sasniegtu mērķi līdz 2020. gadam visiem iedzīvotājiem nodrošināt platjoslas piekļuves ātrumu, kas nav mazāks par 30 Mb/s.

2. Lai Savienības iedzīvotāju un patērētāju interesēs veicinātu plašāku pieeju bezvadu platjoslas pakalpojumiem, dalībvalstis piešķir joslas, uz ko attiecas Lēmumi 2008/411/EK (3,4–3,8 GHz), 2008/477/EK (2,5–2,69 GHz) un 2009/766/EK (900–1 800 MHz), saskaņā ar minētajos lēmumos paredzētajiem noteikumiem un nosacījumiem. Atkarībā no tirgus pieprasījuma dalībvalstis veic atļauju izsniegšanas procesu līdz 2012. gada 31. decembrim, neskarot esošo pakalpojumu sniegšanu un saskaņā ar nosacījumiem, kas ļauj patērētājiem viegli piekļūt bezvadu platjoslas pakalpojumiem.

3. Dalībvalstis veicina to, ka elektronisko sakaru pakalpojumu sniedzēji nepārtraukti uzlabo savus tīklus atbilstoši jaunākajai, efektīvākajai tehnoloģijai, lai radītu savas spektra divīdendes saskaņā ar pakalpojumu un tehnoloģiju neitralitātes principu.

4. Līdz 2013. gada 1. janvārim dalībvalstis veic atļauju izsniegšanas procesu, lai atļautu izmantot 800 MHz joslu elektronisko sakaru pakalpojumiem. Komisija piešķir īpašas atkāpes līdz 2015. gada 31. decembrim dalībvalstīm, kurās ārkārtēji valsts vai vietēji apstākļi vai pārrobežu frekvenču koordinēšanas problēmas liedz joslas pieejamību, pamatojoties uz pienācīgi pamatotu attiecīgās dalībvalsts pieteikumu.

Ja dalībvalstij pamatotas pārrobežu frekvenču koordinēšanas problēmas ar vienu vai vairākām valstīm, tostarp kandidātvalstīm vai valstīm, kas pievienojas, turpinās pēc 2015. gada 31. decembra un kavē 800 MHz joslas pieejamību, Komisija piešķir īpašas ikgadējas atkāpes līdz šādu problēmu pārvarēšanai.

Dalībvalstis, kam piešķirtas atkāpes saskaņā ar pirmo vai otro daļu, nodrošina, ka 800 MHz joslas lietošana nekavē minētās joslas pieejamību elektronisko sakaru pakalpojumiem, kas nav apraide kaimiņu dalībvalstīs.

Šis punkts attiecas arī uz spektra koordinēšanas problēmām Kipras Republikā, kas radušās tādēļ, ka Kipras valdība nevar veikt efektīvu kontroli tās valsts teritorijas daļā.

5. Dalībvalstis sadarbībā ar Komisiju nepārtraukti pārrauga jaudas prasības bezvadu platjoslas pakalpojumiem. Pamatojoties uz 9. panta 4. punktā minētās analīzes rezultātiem, Komisija novērtē un līdz 2015. gada 1. janvārim ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par to, vai nepieciešams saskaņot papildu frekvenču joslas.

Dalībvalstis attiecīgā gadījumā un saskaņā ar Savienības tiesību aktiem var nodrošināt, ka spektra izmantošanas pārejas vai pārdales tiešās izmaksas tiek pienācīgi kompensētas saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem.

6. Dalībvalstis attiecīgā gadījumā sadarbībā ar Komisiju veicina pieeju platjoslas pakalpojumiem attālākajos un mazapdzīvotos apgabalos, izmantojot 800 MHz joslu. To darot, dalībvalstis izskata iespējas un attiecīgā gadījumā veic tehniskus un reglamentējošus pasākumus, lai nodrošinātu, ka 800 MHz frekvenču joslas atbrīvošana negatīvi neietekmē programmas izstrādes un īpašo pasākumu (PMSE) lietotājus.

7. Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm izvērtē, cik pamatoti un iespējami ir pagarināt nelicencēta spektra piešķirumus bezvadu piekļuves sistēmām, tostarp radio lokālajiem tīkliem.

8. Dalībvalstis atļauj nodot vai iznomāt spektra izmantošanas tiesības saskaņotās joslās 790–862 MHz, 880–915 MHz, 925–960 MHz, 1 710–1 785 MHz, 1 805–1 880 MHz, 1 900–1 980 MHz, 2 010–2 025 MHz, 2 110–2 170 MHz, 2,5–2,69 GHz un 3,4–3,8 GHz.

9. Lai nodrošinātu, ka visiem iedzīvotājiem ir piekļuve progresīviem digitāliem pakalpojumiem, tostarp platjoslām, jo īpaši attālākajos un mazapdzīvotos apgabalos, dalībvalstis un Komisija var noskaidrot, vai ir pieejams pietiekams spektrs, lai sniegtu platjoslas satelītpakalpojumus, kas ļauj piekļūt internetam.

10. Dalībvalstis sadarbībā ar Komisiju pārbauda iespēju padarīt pieejamākas pikošūnu tipa bāzes stacijas (*picocells*) un femtošūnu tipa bāzes stacijas (*femtocells*) un palielināt to izman-

tošanu. Tās pilnībā ņem vērā minēto šūnas bāzes staciju potenciālu un spektra kopīgu izmantošanu un izmantošanu bez licences, lai tādā veidā nodrošinātu pamatu bezvadu režģītīkliem, kuriem var būt liela nozīme digitālās plaisas pārvarēšanā.

7. pants

Spektra vajadzības citām bezvadu sakaru politikas jomām

Lai atbalstītu inovatīvu audiovizuālo plašsaziņas līdzekļu un citu pakalpojumu turpmāku attīstību Eiropas iedzīvotāju vajadzībām, ņemot vērā ekonomiskos un sociālos ieguvumus no vienota digitālā tirgus, dalībvalstis sadarbībā ar Komisiju tiecas nodrošināt pietiekama spektra pieejamību šādu satelītpakalpojumu un virszemes sistēmu pakalpojumu sniegšanai, ja šāda vajadzība ir skaidri pamatota.

8. pants

Spektra vajadzības citām īpašām Savienības politikas jomām

1. Dalībvalstis un Komisija nodrošina spektra pieejamību un aizsargā radiofrekvences, kas vajadzīgas Zemes atmosfēras un virsmas novērošanai, ļaujot attīstīt un izmantot kosmosa lietojumus un uzlabot transporta sistēmas, jo īpaši pasaules mēroga civilās navigācijas satelītsistēmu, kas izveidota saskaņā ar *Galileo* programmu⁽¹⁾, Eiropas Zemes novērošanas programmu (*GMES*)⁽²⁾ un automatizētas transporta drošības un transporta pārvaldības sistēmas.

2. Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm veic pētījumus par enerģijas taupīšanu spektra izmantošanā, lai veicinātu oglekļa satura samazināšanas politiku, kā arī apsver iespēju padarīt spektru pieejamu bezvadu tehnoloģijām ar potenciālu uzlabot energotaupību un efektivitāti citiem sadales tīkliem, piemēram, ūdensapgādei, tostarp viedajiem enerģētīkliem un viedmērierīču sistēmām.

3. Komisija, sadarbojoties ar dalībvalstīm, cenšas nodrošināt to, lai atbilstoši saskaņotiem nosacījumiem būtu pieejams pietiekams spektrs, ar ko veicināt drošības pakalpojumu attīstību un saistītu ierīču brīvu apriti, kā arī sabiedriskās drošības un aizsardzības, civilās aizsardzības un katastrofu seku novēršanas novatorisku savietojamu risinājumu izstrādi.

4. Dalībvalstis un Komisija sadarbojas ar zinātnieku un akadēmiskajām aprindām, lai apzinātu vairākas pētniecības un izstrādes iniciatīvas un novatoriskus lietojumus, kam var būt nozīmīga sociāli ekonomiska ietekme un/vai ieguldījumu potenciāls, un izvērtē spektra vajadzības šādiem lietojumiem un, ja nepieciešams, apsver iespējas piešķirt pietiekamu spektru šādam lietojumam atbilstīgi saskaņotiem tehniskiem nosacījumiem un ar vismazāk apgrūtinošu administratīvo slogu.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 683/2008 (2008. gada 9. jūlijs) par Eiropas satelītu radionavigācijas programmu (*EGNOS* un *Galileo*) turpmāku īstenošanu (OV L 196, 24.7.2008., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 911/2010 (2010. gada 22. septembris) par Eiropas Zemes novērošanas programmu (*GMES*) un tās sākotnējām darbībām (2011–2013) (OV L 276, 20.10.2010., 1. lpp.).

5. Dalībvalstis sadarbībā ar Komisiju cenšas nodrošināt nepieciešamās frekvences joslas PMSE, lai saskaņā ar Savienības mērķiem uzlabotu iekšējā tirgus integrāciju un kultūras pieejamību.

6. Dalībvalstis un Komisija cenšas nodrošināt spektra pieejamību radiofrekvenču identifikācijas ierīcēm (RFID) un citām ar "lietu internetu" (*Internet of Things, IoT*) saistītām bezvadu sakaru tehnoloģijām un sadarbojas, lai izstrādātu standartus un saskaņotu spektra piešķiršanu ar *IoT* saistītām sakaru tehnoloģijām visās dalībvalstīs.

9. pants

Uzskaitē

1. Ar šo tiek izveidota spektra pastāvošo pielietojumu uzskaitē komerciāliem un publiskiem mērķiem.

Šādas uzskaites mērķi ir:

- a) dot iespēju apzināt frekvenču joslas, kurās esošā spektra izmantošanas efektivitāti varētu uzlabot;
- b) palīdzēt apzināt frekvenču joslas, kas varētu būt piemērotas pārdalei un spektra kopīgas izmantošanas iespējām, lai atbalstītu šajā lēmumā izklāstītās Savienības politikas jomas, vienlaikus ņemot vērā vajadzības pēc spektra nākotnē, pamatojoties *inter alia* uz patērētāju un operatoru pieprasījumu, kā arī iespēju šādas vajadzības apmierināt;
- c) palīdzēt analizēt gan privāto, gan publisko lietotāju dažādus spektra izmantošanas veidus;
- d) palīdzēt apzināt frekvenču joslas, ko varētu piešķirt vai pārdalīt, lai uzlabotu to efektīvu izmantošanu, veicināt inovāciju un uzlabot konkurenci iekšējā tirgū, lai izpētītu jaunus spektra kopīgas izmantošanas veidus gan privāto, gan publisko lietotāju interesēs, vienlaikus ņemot vērā šādas joslu un blakusjoslu piešķiršanas un pārdalīšanas iespējamo pozitīvo un negatīvo ietekmi uz pašreizējiem lietotājiem.

2. Lai nodrošinātu šā panta 1. punkta saskaņotu īstenošanu, Komisija, pilnībā ņemot vērā Radiofrekvenču spektra politikas grupas viedokļus, līdz 2013. gada 1. jūlijam pieņem šādus īstenošanas aktus:

- a) izstrādāt praktiskos aspektus un vienotus formātus tādu datu par spektra pašreizējo izmantošanu vākšanai un sniegšanai, ko dalībvalstis vāc un sniedz Komisijai, ar nosacījumu, ka tiek ievēroti Lēmuma Nr. 676/2002/EK 8. pantā noteiktie uzņēmējdarbības konfidencialitātes noteikumi un dalībvalstu tiesības neizpaust konfidencialu informāciju, ņemot vērā mērķi samazināt dalībvalstu administratīvo slogu un esošos

pienākumus, kas izriet no citiem Savienības tiesību aktiem, jo īpaši attiecībā uz pienākumu sniegt konkrētu informāciju;

- b) izstrādāt analīzes metodiku tehnoloģiju tendencēm, nākotnes vajadzībām un spektra pieprasījumam Savienības politikas jomās, uz ko attiecas šis lēmums, jo īpaši tiem pakalpojumiem, kas varētu darboties frekvenču diapazonā no 400 MHz līdz 6 GHz, lai apzinātu topošos un potenciālos spektra nozīmīgus izmantošanas gadījumus.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 13. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

3. Komisija pārvalda 1. punktā minēto uzskaitē saskaņā ar 2. punktā minētajiem īstenošanas aktiem.

4. Komisija analizē tehnoloģiju tendences, nākotnes vajadzības un spektra pieprasījumu saskaņā ar 2. punkta b) apakšpunktā minētajiem īstenošanas aktiem. Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par minētās analīzes rezultātiem.

10. pants

Starptautiskās sarunas

1. Starptautiskajās sarunās par spektra jautājumiem piemēro šādus principus:

- a) ja starptautisko sarunu priekšmets ir Savienības kompetencē, Savienības nostāju nosaka saskaņā ar Savienības tiesību aktiem;
- b) ja starptautisko sarunu priekšmets ir daļēji Savienības kompetencē un daļēji dalībvalstu kompetencē, Savienība un dalībvalstis cenšas noteikt kopēju nostāju saskaņā ar patiesas sadarbības principa prasībām.

Pirmās daļas b) apakšpunkta piemērošanas nolūkā Savienība un dalībvalstis sadarbojas saskaņā ar principu par Savienības un tās dalībvalstu vienotu starptautisku pārstāvību.

2. Savienība pēc pieprasījuma sniedz dalībvalstīm juridisko, politisko un tehnisko atbalstu, lai risinātu spektra koordinācijas jautājumus ar Savienības kaimiņvalstīm, tostarp kandidātvalstīm un valstīm, kas pievienojas, tādā veidā, ka attiecīgās dalībvalstis var ievērot to pienākumus saskaņā ar Savienības tiesību aktiem. Sniedzot šādu palīdzību, Savienība izmanto visas savas juridiskās un politiskās pilnvaras, lai veicinātu Savienības politikas īstenošanu.

Savienība atbalsta arī trešo valstu centienus īstenot spektra pārvaldību, kas ir saderīga ar Savienības pārvaldību, lai tādējādi aizsargātu Savienības spektra politikas mērķus.

3. Risinot divpusējas vai daudzpusējas sarunas ar trešām valstīm, dalībvalstis ievēro savas saistības saskaņā ar Savienības tiesību aktiem. Parakstot vai kā citādi pieņemot starptautiskās saistības attiecībā uz spektru, dalībvalstis to parakstīšanai vai jebkurai cita akta pieņemšanai pievieno kopīgu deklarāciju, norādot, ka tās īsteno šādus starptautiskos nolīgumus vai saistības saskaņā ar savām saistībām, kas izriet no Līguma par Eiropas Savienību un Līguma par Eiropas Savienības darbību.

11. pants

Sadarbība starp dažādām struktūrām

1. Komisija un dalībvalstis sadarbojas, lai uzlabotu pašreizējo institucionālo vidi, lai veicinātu spektra pārvaldības koordināciju Savienības līmenī, tostarp jautājumos, kas tieši skar divas vai vairāk dalībvalstis, ar mērķi attīstīt iekšējo tirgu un nodrošināt, ka Savienības spektra politikas mērķi tiek pilnībā sasniegti.

2. Komisija un dalībvalstis mudina standartizācijas struktūras, CEPT, Komisijas Kopīgo pētniecības centru un visas attiecīgās puses cieši sadarboties visos tehniskajos jautājumos, lai veicinātu spektra efektīvu izmantošanu. Šajā nolūkā tās uztur saskaņotu saikni starp spektra pārvaldību un standartizāciju tā, lai veicinātu iekšējo tirgu.

12. pants

Sabiedriskā apspriešanās

Ja tas ir lietderīgi, Komisija organizē sabiedrisko apspriešanu, lai apkopotu visu ieinteresēto personu, kā arī plašas sabiedrības viedokli par spektra izmantošanu Savienībā.

13. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz Radiofrekvenču spektra komiteja, kas izveidota ar Lēmumu Nr. 676/2002/EK. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu. Ja komiteja nesniedz atzinumu, Komisija nepieņem īstenošanas akta projektu, un piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešo daļu.

14. pants

Atbilstība politikas virzieniem un mērķiem

Dalībvalstis piemēro šajā lēmumā noteiktos politikas virzienus un mērķus līdz 2015. gada 1. jūlijam, ja vien šajā lēmumā nav norādīts citādi.

15. pants

Ziņošana un pārskatīšana

Komisija līdz 2014. gada 10. aprīlim ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par darbībām, kas veiktas, un pasākumiem, kas pieņemti saskaņā ar šo lēmumu.

Dalībvalstis sniedz Komisijai visu informāciju, kas vajadzīga šā lēmuma piemērošanas pārskatīšanai.

Komisija pārskata šā lēmuma piemērošanu līdz 2015. gada 31. decembrim.

16. pants

Stāšanās spēkā

Šis lēmums stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tā publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

17. pants

Adresāti

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2012. gada 14. martā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
N. WAMMEN

II

(Nelegislatīvi akti)

REGULAS

KOMISIJAS DELEĢĒTĀ REGULA (ES) Nr. 244/2012

(2012. gada 16. janvāris),

ar kuru papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2010/31/ES par ēku energoefektivitāti, nosakot salīdzinošās metodoloģijas sistēmu izmaksu ziņā optimālu minimālo energoefektivitātes prasību līmeņu aprēķināšanai ēkām un būves elementiem

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS KOMISIJA,

- (3) Direktīva 2010/31/ES veicina enerģijas patēriņa samazinājumu apbūvētā vidē, kā arī tajā uzsvērts, ka būvniecības nozare ir viens no galvenajiem oglekļa dioksīda emisiju avotiem.

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 19. maija Direktīvu 2010/31/EK par ēku energoefektivitāti ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 5. panta 1. punktu,

- (4) Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Direktīva 2009/125/EK, ar ko izveido sistēmu, lai noteiktu ekodizaina prasības ar enerģiju saistītiem ražojumiem ⁽²⁾, paredz minimālo energoefektivitātes prasību noteikšanu šādiem ražojumiem. Nosakot valstu prasības attiecībā uz ēkas inženiertehniskajām sistēmām, dalībvalstīm jāņem vērā īstenošanas pasākumi, kas noteikti minētajā direktīvā. To būvizstrādājumu energoefektivitāte, kas jāizmanto aprēķiniem saskaņā ar šo regulu, būtu jānosaka saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 9. marta Regulu (ES) Nr. 305/2011, ar ko nosaka saskaņotus būvizstrādājumu tirdzniecības nosacījumus un atceļ Padomes Direktīvu 89/106/EEK ⁽³⁾.

tā kā:

- (1) Direktīvā 2010/31/ES noteikts, ka Komisijai ar deleģētu tiesību aktu jānosaka salīdzinošās metodoloģijas sistēma izmaksu ziņā optimālu minimālo energoefektivitātes prasību līmeņu aprēķināšanai ēkām un būves elementiem.

- (2) Dalībvalstu pienākums ir noteikt minimālās energoefektivitātes prasības ēkām un būves elementiem. Prasības jānosaka nolūkā sasniegt izmaksu ziņā optimālus līmeņus. Dalībvalstu ziņā ir pieņemt lēmumu par to, vai valsts etalons, ko izmanto kā izmaksu optimalitātes aprēķinu galīgo rezultātu, ir iegūts, veicot aprēķinus no makroekonomikas viedokļa (ņemot vērā energoefektivitātes ieguldījumu izmaksas un ieguvumus sabiedrībai kopumā) vai tikai no finanšu viedokļa (ņemot vērā tikai ieguldījumu). Valsts minimālajām energoefektivitātes prasībām nevajadzētu būt vairāk kā par 15 % zemākām nekā izmaksu optimalitātes rezultāts, ko iegūst ar aprēķinu, kas pieņemts par valsts etalonu. Izmaksu ziņā optimāls līmenis ir viens no energoefektivitātes līmeņiem, kam raksturīga pozitīva izmaksu un ieguvumu attiecība ēkas kalpošanas laikā.

- (5) Mērķis rast rentablus vai izmaksu ziņā optimālus energoefektivitātes līmeņus dažos apstākļos var attaisnot to, ka dalībvalstis nosaka rentablas vai izmaksu ziņā optimālas energoefektivitātes prasības būves elementiem, kas praksē var radīt šķēršļus dažu ēku konstrukcijas vai tehniskajiem risinājumiem, kā arī stimulēt izmantot ar enerģiju saistītus ražojumus ar labāku energoefektivitāti.

- (6) Pasākumi, kas veido salīdzinošās metodoloģijas sistēmu, ir noteikti Direktīvas 2010/31/ES III pielikumā un ietver references ēku noteikšanu, to energoefektivitātes

⁽¹⁾ OV L 153, 18.6.2010., 13. lpp.

⁽²⁾ OV L 285, 31.10.2009., 10. lpp.

⁽³⁾ OV L 88, 4.4.2011., 5. lpp.

- pasākumu noteikšanu, kas piemērojami šīm references ēkām, šo pasākumu primārā enerģijas pieprasījuma novērtējumu un šo pasākumu izmaksu (t. i., neto pašreizējās vērtības) aprēķinu.
- (7) Direktīvas 2010/31/ES I pielikumā noteiktais kopējais vispārīgais regulējums energoefektivitātes aprēķinam attiecas arī uz visiem izmaksu ziņā optimālās metodoloģijas sistēmas pasākumiem, jo īpaši uz ēku un būves elementu energoefektivitātes aprēķināšanu.
- (8) Nolikā pielāgot salīdzinošās metodoloģijas sistēmu valstu apstākļiem dalībvalstīm vajadzētu noteikt aplēsto ēkas un/vai būves elementu kalpošanas ilgumu, piemērotas izmaksas par energoresursiem, ražojumiem, sistēmām, apkopi, ekspluatācijas un darbaspēka izmaksām, primārās enerģijas konversijas koeficientus un enerģijas cenu attīstību, patlaban aplēšot to kurināmajam, ko attiecīgās valsts kontekstā izmanto ēkās lietotās enerģijas iegūšanai, ņemot vērā Komisijas sniegto informāciju. Dalībvalstīm būtu jānosaka arī diskonta likme, kas izmantojama gan makroekonomikas, gan finanšu aprēķinos pēc tam, kad veikta jutīguma analīze vismaz divām procentu likmēm katram aprēķinam.
- (9) Lai nodrošinātu, ka dalībvalstis salīdzinošās metodoloģijas piemērošanai izmanto kopīgu pieeju, ir lietderīgi, ka Komisija nosaka galvenos sistēmas nosacījumus, kas nepieciešami neto pašreizējās vērtības aprēķiniem, piemēram, aprēķinu sākuma gadu, vērā ņemamās izmaksu kategorijas un izmantojamo aprēķinu periodu.
- (10) Kopīga aprēķinu perioda noteikšana nav pretrunā ar dalībvalstu tiesībām noteikt ēku un/vai būves elementu aplēsto kalpošanas laiku, jo tas var būt gan ilgāks, gan īsāks nekā noteiktais aprēķinu periods. Ēkas vai būves elementa aplēstajam kalpošanas ilgumam ir tikai ierobežota ietekme uz aprēķinu periodu, jo to drīzāk nosaka atkarībā no ēkas atjaunošanas cikla, kas ir laikposms, pēc kura ēka tiek ievērojami atjaunota.
- (11) Izmaksu aprēķiniem un prognozēm ar daudziem pieņēmumiem un neskaidrībām, tostarp, piemēram, par enerģijas cenu attīstību laika gaitā, parasti pievieno jutīguma analīzi, lai izvērtētu galveno ievaddatu ticamību. Lai aprēķinātu izmaksu optimalitāti, jutīguma analīzē vajadzētu ietvert vismaz enerģijas cenu attīstību un diskonta likmi, un ideālā gadījumā jutīguma analīzē būtu jāietver arī jauno tehnoloģiju cenu attīstība, lai to varētu izmantot aprēķinu pārskatīšanai.
- (12) Salīdzinošās metodoloģijas sistēmai vajadzētu būt tādai, lai dalībvalstis varētu izmaksu optimalitātes aprēķinu rezultātus salīdzināt ar spēkā esošajām minimālās energoefektivitātes prasībām un izmantot salīdzinājuma rezultātu, lai nodrošinātu, ka minimālās energoefektivitātes prasības tiek noteiktas nolūkā sasniegt izmaksu ziņā optimālus līmeņus. Dalībvalstīm būtu jāapsver arī minimālās energoefektivitātes prasību noteikšana izmaksu ziņā optimālā līmenī tām ēku kategorijām, attiecībā uz kurām līdz šim nav bijušas nekādas minimālās energoefektivitātes prasības.
- (13) Izmaksu optimalitātes metodoloģija ir tehnoloģiski neitrāla un nedod priekšrocības nevienam tehnoloģiskam risinājumam. Tā nodrošina pasākumu / pasākumu kopumu / variantu konkurenci aplēstajā ēkas vai būves elementa kalpošanas laikā.
- (14) Aprēķinu rezultāti un ievaddati, kā arī pieņēmumi jāziņo Komisijai, kā noteikts Direktīvas 2010/31/ES 5. panta 2. punktā. Šiem ziņojumiem vajadzētu ļaut Komisijai novērtēt un ziņot par to, kā dalībvalstis virzās uz izmaksu ziņā optimālu minimālo energoefektivitātes prasību līmeni.
- (15) Lai ierobežotu administratīvo slogu, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai samazināt aprēķinu skaitu, nosakot tādas references ēkas, kas ir reprezentatīvas vairākām ēku kategorijām, tomēr neietekmējot dalībvalstu Direktīvā 2010/31/ES paredzēto pienākumu noteikt minimālās energoefektivitātes prasības noteiktām ēku kategorijām,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Priekšmets un darbības joma

Saskaņā ar Direktīvas 2010/31/ES 5. pantu, I pielikumu un III pielikumu šī regula nosaka salīdzinošās metodoloģijas sistēmu, kas dalībvalstīm jāizmanto, lai noteiktu izmaksu ziņā optimālus minimālo energoefektivitātes prasību līmeņus jaunām un esošām ēkām un būves elementiem.

Metodoloģijas sistēmā ir konkretizēti noteikumi energoefektivitātes pasākumu, ar atjaunojamiem energoavotiem saistīto pasākumu un šādu pasākumu kopumu un variantu salīdzināšanai, pamatojoties uz primāro energoefektivitāti un izmaksām, kas saistītas ar to īstenošanu. Tajā arī noteikts, kā šos noteikumus piemērot izraudzītajām references ēkām ar mērķi noteikt izmaksu ziņā optimālus minimālo energoefektivitātes prasību līmeņus.

2. pants

Definīcijas

Papildus Direktīvas 2010/31/ES 2. panta definīcijām šajā regulā tiek izmantotas šādas definīcijas, ievērojot, ka aprēķinā makroekonomikas līmenī netiek ietvertas piemērojamās maksas un nodokļi:

- 1) *vispārējās izmaksas* ir sākotnējo ieguldījumu izmaksu pašreizējās vērtības summa, kārtējo izmaksu summa un aizstāšanas izmaksas (attiecībā uz sākuma gadu), kā arī, ja piemērojams, likvidācijas izmaksas. Aprēķinam makroekonomikas līmenī ievieš izmaksu papildu kategoriju – *siltumnīcefekta gāzu emisiju izmaksas*;
- 2) *sākotnējās ieguldījumu izmaksas* ir visas izmaksas līdz brīdim, kad ēka vai būves elements ir gatavs izmantošanai un nodots klientam. Šajās izmaksās ietilpst projektēšanas izmaksas, būves elementu iegāde, pieslēgšanas piegādātājiem, uzstādīšanas un nodošanas ekspluatācijā process;
- 3) *enerģijas izmaksas* ir gada izmaksas un fiksētas un maksimālās maksas par enerģiju, tostarp valsts nodokļi;
- 4) *ekspluatācijas izmaksas* ir visas izmaksas, kas saistītas ar ēkas ekspluatāciju, tostarp gada maksa par apdrošināšanu, komunālo pakalpojumu maksājumi un citi pastāvīgie maksājumi un nodokļi;
- 5) *uzturēšanas izmaksas* ir gada izmaksas par pasākumiem, lai saglabātu un atjaunotu ēkas vai būves elementa vēlamo kvalitāti. Tās ietver gada izmaksas par pārbaudi, tīrīšanu, regulēšanu, remontu un izlietotajiem materiāliem;
- 6) *kārtējās izmaksas* ir ikgadējas uzturēšanas, ekspluatācijas un enerģijas izmaksas;
- 7) *likvidācijas izmaksas* ir izmaksas par ēkas vai būves elementa nojaukšanu tā kalpošanas laika beigās, un tajās ietilpst nojaukšana, to būves elementu, kuru kalpošanas laiks vēl nav beidzies, aizvākšana, transportēšana un otrreizēja pārstrāde;
- 8) *gada izmaksas* ir summa, ko veido kārtējās izmaksas un periodiskās izmaksas vai aizstāšanas izmaksas, kas maksātas konkrētajā gadā;
- 9) *aizstāšanas izmaksas* ir ieguldījums būves elementā atbilstoši aplēstajam kalpošanas laikam aprēķina periodā;
- 10) *siltumnīcefekta gāzu emisiju izmaksas* ir naudas izteiksmē izteikts kaitējums, ko videi nodarījušas CO₂ emisijas saistībā ar ēku patērēto enerģiju;
- 11) *references ēka* ir hipotētiska vai reāla references ēka, kurai ir tipiska ēkas ģeometrija un inženiertehniskās sistēmas, tipiska energoefektivitāte gan ēkas norobežojumā konstrukcijām, gan inženiertehniskām sistēmām, tipiska funkcionalitāte un tipiska izmaksu struktūra konkrētajā dalībvalstī un kurai ir raksturīgi klimatiskie apstākļi un ģeogrāfiskais novietojums;
- 12) *diskonta likme* ir noteikta vērtība naudas vērtības salīdzināšanai dažādos laikos reālā izteiksmē;
- 13) *diskonta koeficients* ir reizinātājs, ko izmanto, lai naudas plūsmu kādā konkrētā laikā pārvērstu tās ekvivalentajā vērtībā sākuma brīdī. To iegūst no diskonta likmes;
- 14) *sākuma gads* ir gads, uz kuru pamatojas visi aprēķini un sākot ar kuru tiek noteikts aprēķinu periods;
- 15) *aprēķinu periods* ir laikposms, ko izmanto aprēķināšanai, un parasti to izsaka gados;
- 16) *ēkas atlikušā vērtība* ir ēkas un būves elementu atlikušās vērtības summa aprēķinu perioda beigās;
- 17) *cenu attīstība* ir enerģijas, ražojumu, celtniecības sistēmu, pakalpojumu, apkopes cenu un citu izmaksu izmaiņas laika gaitā, un tās var atšķirties no inflācijas līmeņa;
- 18) *energoefektivitātes pasākums* ir ēkā veiktas izmaiņas, kuru rezultātā samazinās ēkas primārās enerģijas vajadzības;
- 19) *pasākumu kopums* ir energoefektivitātes pasākumu un/vai uz atjaunojamiem energoavotiem balstītu pasākumu kopums, ko piemēro references ēkai;
- 20) *variants* ir ēkai piemērota pilna pasākumu kompleksa / pasākumu kopumu vispārīgais rezultāts un apraksts, un tas var sastāvēt no pasākumu kombinācijas attiecībā uz norobežojamajām konstrukcijām, pasīviem (nemehāniskiem) paņēmieniem, pasākumiem attiecībā uz ēku sistēmām un/vai pasākumiem, kas pamatojas uz atjaunojamiem energoavotiem;
- 21) *ēku apakškategorijas* ir ēku tipu kategorijas, kas ir sīkāk iedalītas atkarībā no izmēra, vecuma, būvmateriāliem, lietojuma veida, klimatiskās zonas un citiem kritērijiem papildus tiem, kas noteikti Direktīvas 2010/31/ES I pielikuma 5. punktā. References ēkas parasti nosaka šajās apakškategorijās;
- 22) *piegādātā enerģija* ir enerģija, izteikta energonesējos, kas piegādāta ēkas inženiertehniskajām sistēmām caur sistēmas robežu, lai apmierinātu vērā ņemtās vajadzības (apkurei, dzesēšanai, ventilācijai, sadzīves karstā ūdens sagatavošanai, apgaismojumam, iekārtām u. c.) vai ražotu elektroenerģiju;
- 23) *apkurei un dzesēšanai nepieciešamā enerģija* nozīmē siltumu, kas jāpiegādā kondicionētai telpai vai no tās jāizvada, lai uzturētu paredzētos temperatūras parametrus konkrētā laikposmā;
- 24) *eksportēta enerģija* ir enerģija, izteikta energonesējos, kas, izmantojot ēkas inženiertehnisko sistēmu, piegādāta sistēmas robežās un ko izmanto ārpus sistēmas robežās;
- 25) *kondicionēta telpa* ir telpa, kurā noteiktus vides parametrus, piemēram, temperatūru, mitrumu u. c., regulē ar tehniskiem līdzekļiem, piemēram, apkuri un dzesēšanu u. c.;
- 26) *no atjaunojamiem energoavotiem iegūta enerģija* ir enerģija no atjaunojamiem nefosiliem avotiem, proti, vēja, saules, arotermāliem, ģeotermāliem, hidrotermāliem resursiem un jūras enerģijas, hidroenerģijas, biomasas, atkritumu poligonu un notekūdeņu attīrīšanas iekārtu gāzes un biogāzēm.

3. pants

Salīdzinošās metodoloģijas sistēma

1. Aprēķinot izmaksu ziņā optimālus minimālo energoefektivitātes prasību līmeņus ēkām un būves elementiem, dalībvalstis piemēro salīdzinošās metodoloģijas sistēmu, kas noteikta šīs regulas I pielikumā. Sistēma nosaka izmaksu ziņā optimālu līmeņu aprēķinu gan no makroekonomikas, gan finanšu viedokļa, bet dalībvalstu ziņā ir pieņemt lēmumu par to, kurš no šiem aprēķiniem kļūs par valsts etalonu, kas tiks izmantots, lai novērtētu valsts minimālās energoefektivitātes prasības.

2. Lai veiktu aprēķinus, dalībvalstis:

- a) par aprēķinu sākuma gadu izmanto gadu, kad tiek veikts aprēķins;
- b) izmanto šīs regulas I pielikumā noteikto aprēķinu periodu;
- c) izmanto šīs regulas I pielikumā noteiktās izmaksu kategorijas;
- d) kā oglekļa dioksīda izmaksu minimālo zemāko robežvērtību izmanto prognozētās ETS oglekļa cenas, kas norādītas II pielikumā.

3. Dalībvalstis papildina salīdzinošās metodoloģijas sistēmu, aprēķinu veikšanas nolūkā nosakot:

- a) ēkas un/vai būves elementa aplēsto kalpošanas ilgumu;
- b) diskonta likmi;
- c) energonesēju, ražojumu, sistēmu, apkopes, ekspluatācijas un darbaspēka izmaksas;
- d) primārās enerģijas koeficientus;
- e) enerģijas cenu attīstību, ko pieņem visiem energonesējiem, ņemot vērā šīs regulas II pielikumā iekļauto informāciju.

4. Dalībvalstis cenšas aprēķināt un pieņemt izmaksu ziņā optimālus minimālo energoefektivitātes prasību līmeņus attiecībā uz tām ēku kategorijām, kurām līdz šim nav bijušas noteiktas konkrētas minimālās energoefektivitātes prasības.

5. Dalībvalstis veic analīzi, lai noteiktu aprēķinu rezultātu jutīgumu pret piemēroto parametru izmaiņām, analizē aptverot vismaz ietekmi, kāda ir atšķirīgai enerģijas cenu attīstībai, un diskonta likmes makroekonomiskiem un finanšu aprēķiniem, ideālā gadījumā iekļaujot arī citus parametrus, par kuriem ir paredzams, ka tiem būs ievērojama ietekme uz aprēķinu rezultātu, piemēram, cenu attīstību produktiem, kas nav enerģija.

4. pants

Aprēķināto izmaksu ziņā optimālo līmeņu salīdzinājums ar pašreizējām minimālās energoefektivitātes prasībām

1. Pēc tam, kad dalībvalstis ir aprēķinājušas izmaksu ziņā optimālu prasību līmeņus gan no makroekonomikas, gan finanšu viedokļa, tās pieņem lēmumu par to, kurš no tiem nosakāms par valsts etalonu, un ziņo par šo lēmumu Komisijai, iekļaujot to 6. pantā minētajā ziņojumā.

Dalībvalstis salīdzina 3. pantā minētā aprēķina, kas izraudzīts par valsts etalonu, rezultātu ar pašreizējām energoefektivitātes prasībām attiecīgajai ēku kategorijai.

Dalībvalstis izmanto šādas salīdzināšanas rezultātu, lai nodrošinātu, ka minimālās energoefektivitātes prasības tiek noteiktas nolūkā sasniegt izmaksu ziņā optimālus līmeņus saskaņā ar Direktīvas 2010/31/ES 4. panta 1. punktu. Dalībvalstīm tiek stingri ieteikts sasaistīt fiskālos un finanšu stimulus ar izmaksu optimalitātes aprēķina rezultātu tai pašai references ēkai.

2. Ja dalībvalsts ir noteikusi references ēkas tādā veidā, ka izmaksu optimalitātes aprēķina rezultāts ir piemērojams vairākām ēku kategorijām, tā šo rezultātu drīkst izmantot, lai nodrošinātu, ka minimālās energoefektivitātes prasības tiek noteiktas nolūkā sasniegt izmaksu ziņā optimālus līmeņus visām attiecīgajām ēku kategorijām.

5. pants

Izmaksu optimalitātes aprēķinu pārskatīšana

1. Dalībvalstis pārskata izmaksu optimalitātes aprēķinus savlaicīgi pirms savas minimālo energoefektivitātes prasību pārskatīšanas, kas noteikta Direktīvas 2010/31/ES 4. panta 1. punktā. Veicot pārskatīšanu, jo īpaši jāpārskata un vajadzības gadījumā jāatjaunina dati par ieguldījumu izmaksām.

2. Šīs pārskatīšanas rezultātus nosūta Komisijai, izmantojot ziņojumu, kas paredzēts šīs regulas 6. pantā.

6. pants

Ziņošana

1. Dalībvalstis ziņo Komisijai par visiem ievaddatiem un pieņēmumiem, ko izmanto aprēķiniem, kā arī par šo aprēķinu rezultātiem. Ziņojumā ietver piemērotos primārās enerģijas konversijas koeficientus, makroekonomikas un finanšu līmeņa aprēķinu rezultātus, šīs regulas 3. panta 5. punktā minēto jutīguma analīzi un pieņemto enerģijas un oglekļa dioksīda cenu attīstību.

2. Ja šīs regulas 4. pantā minētā salīdzinājuma rezultāts liecina, ka spēkā esošās minimālās energoefektivitātes prasības ir ievērojami mazāk energoefektīvas nekā izmaksu ziņā optimāli minimālo energoefektivitātes prasību līmeņi, ziņojumā iekļauj atšķirību paskaidrojošus pamatojumus. Ja atšķirību nevar pamatot, ziņojumam pievieno plānu, kurā izklāstīti attiecīgi pasākumi atšķirības samazināšanai līdz nebūtiskam lielumam līdz

nākamās pārskatīšanas reizei. Šajā sakarā spēkā esošo minimālo energoefektivitātes prasību ievērojami mazāk energoefektīvo līmeni aprēķina kā starpību starp visu spēkā esošo minimālo energoefektivitātes prasību vidējo vērtību un visu aprēķina, ko izmanto kā valsts etalonu, izmaksu ziņā optimālo līmeņu vidējo vērtību visām references ēkām un izmantotajiem ēku tipiem.

3. Ziņošanai dalībvalstis var izmantot šīs regulas III pielikumā iekļauto ziņošanas veidni.

7. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

1. Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

2. No 2013. gada 9. janvāra regulu piemēro ēkām, kurās atrodas publiskā sektora iestādes, un no 2013. gada 9. jūlija to piemēro pārējām ēkām, izņemot šīs regulas 6. panta 1. punktu, kas stājas spēkā 2012. gada 30. jūnijā saskaņā ar Direktīvas 2010/31/ES (ĒEED) 5. panta 2. punkta otro daļu.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2012. gada 16. janvārī

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
José Manuel BARROSO

I PIELIKUMS

Izmaksu ziņā optimālas metodoloģijas sistēma

1. REFERENCES ĒKU NOTEIKŠANA

1. Dalībvalstis nosaka references ēkas šādām ēku kategorijām:

- 1) viengīmenes ēkas;
- 2) daudzdzīvokļu ēkas un daudzģimeņu ēkas;
- 3) biroju ēkas.

2. Papildus biroju ēkām dalībvalstis nosaka references ēkas citām nedzīvojamu ēku kategorijām, kas uzskaitītas Direktīvas 2010/31/ES I pielikuma 5. punkta d) līdz i) apakšpunktā, attiecībā uz kurām ir spēkā konkrētas energoefektivitātes prasības.

3. Ja dalībvalsts spēj šīs regulas 6. pantā minētajā ziņojumā pierādīt, ka kāda noteikta references ēka var būt piemērojama vairāk nekā vienai ēku kategorijai, tā drīkst samazināt izmantoto references ēku skaitu un līdz ar to – aprēķinu skaitu. Dalībvalstis pamato šo pieeju, izmantojot analīzi, kuras rezultāti liecina, ka references ēka, kas tiek izmantota vairāku ēku kategoriju vajadzībām, ir reprezentatīva visam aptvertu kategoriju ēku fondam.

4. Attiecībā uz jaunām ēkām katrai ēku kategorijai nosaka vismaz vienu references ēku un attiecībā uz esošām ēkām, kuras paredzēts ievērojami renovēt, katrai ēku kategorijai nosaka vismaz divas references ēkas. References ēkas var noteikt, pamatojoties uz ēku apakškategorijām (piemēram, atkarībā no lieluma, vecuma, izmaksu struktūras, būvmateriāliem, lietojuma veida vai klimatiskās zonas), kurās ņemti vērā valsts ēku fonda raksturlielumi. References ēkas un to raksturlielumi atbilst esošajai vai plānotajai energoefektivitātes prasību struktūrai.

5. Dalībvalstis var izmantot III pielikumā iekļauto ziņošanas veidni, lai paziņotu Komisijai parametrus, kas ņemti vērā, nosakot references ēkas. Datu kopums par valsts ēku fondu, kas izmantots references ēku noteikšanai, būtu jāpaziņo Komisijai, iekļaujot to ziņojumā, kas minēts 6. pantā. Jo īpaši jāpamato to raksturlielumu izvēle, uz kuriem balstās references ēku noteikšana.

6. Esošajām ēkām (gan dzīvojamām, gan nedzīvojamām) dalībvalstis piemēro vismaz vienu pasākumu / pasākumu kopumu / variantu, kas ir standarta renovācija, kura nepieciešama, lai uzturētu ēku / ēkas daļu (bez papildu energoefektivitātes pasākumiem, kas pārsniedz tiesību aktos noteiktās prasības).

7. Jaunām ēkām (gan dzīvojamām, gan nedzīvojamām) patlaban piemērojamās minimālās energoefektivitātes prasības ir pamatprasība, kas jāizpilda.

8. Dalībvalstis aprēķina izmaksu ziņā optimālus līmeņus arī attiecībā uz minimālajām efektivitātes prasībām esošajās ēkās uzstādītajiem būves elementiem vai iegūst tos no aprēķiniem, kas veikti ēku līmenī. Nosakot prasības esošajās ēkās uzstādītajiem būves elementiem, izmaksu optimalitātes prasībās, cik iespējams, būtu jāņem vērā attiecīgā būves elementa saistība ar visu references ēku un citiem būves elementiem.

9. Attiecībā uz esošajām ēkām dalībvalstis cenšas aprēķināt un noteikt izmaksu optimalitātes prasības atsevišķu ēkas inženiertehnisko sistēmu līmenī vai iegūt tās no aprēķiniem, kas veikti ēku līmenī ne tikai apkurei, dzesēšanai, karstajam ūdenim, gaisa kondicionēšanai un ventilācijai (vai šādu sistēmu kombinācijai), bet arī apgaismes sistēmām nedzīvojamām ēkām.

2. ENERGOEFEKTIVITĀTES PASĀKUMU, UZ ATJAUNOJAMIEM ENERGOAVOTIEM BALSTĪTU PASĀKUMU UN/VAI ŠĀDU PASĀKUMU KOPUMU VAI VARIANTU NOTEIKŠANA KATRAI REFERENCES ĒKAI

1. Energoefektivitātes pasākumus gan jaunām, gan esošām ēkām nosaka visiem tiem aprēķina ievadparametriem, kuriem ir tieša vai netieša ietekme uz ēkas energoefektivitāti, tostarp alternatīvām augstas efektivitātes sistēmām, piemēram, centralizētām energoapgādes sistēmām un citām alternatīvām, kas uzskaitītas Direktīvas 2010/31/ES 6. pantā.

2. Pasākumus drīkst apvienot pasākumu kopumos vai variantos. Ja kādi pasākumi vietējā, ekonomiskajā vai klimatiskajā kontekstā nav piemēroti, dalībvalstīm to vajadzētu norādīt, iesniedzot ziņojumu Komisijā saskaņā ar šīs regulas 6. pantu.

3. Dalībvalstis nosaka arī pasākumus / pasākumu kopumus / variantus, kuros gan jaunām, gan esošajām ēkām tiek izmantoti atjaunojami energoresursi. Saistošus pienākumus, kas noteikti, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/28/EK⁽¹⁾ 13. pantu piemērojot attiecīgajā valstī, uzskata par vienu pasākumu / pasākumu kopumu / variantu, kas piemērojams attiecīgajā dalībvalstī.
  4. Energoefektivitātes pasākumos / pasākumu kopumos / variantos, kas noteikti kā tādi, kuri jāizmanto izmaksu optimalitātes prasību aprēķinos, ietver pasākumus, kas nepieciešami, lai izpildītu patlaban spēkā esošās minimālās energoefektivitātes prasības. Attiecīgos gadījumos tajos ietver arī pasākumus / pasākumu kopumus / variantus, kas nepieciešami, lai izpildītu valstu atbalsta shēmu prasības. Dalībvalstis iekļauj arī pasākumus / pasākumu kopumus / variantus, kas vajadzīgi, lai attiecībā uz jaunām un, iespējams, arī esošajām ēkām izpildītu minimālās energoefektivitātes prasības gandrīz nulles enerģijas ēkām, kā noteikts Direktīvas 2010/31/ES 9. pantā.
  5. Ja dalībvalsts līdz ar 6. pantā minēto ziņojumu iesniedz iepriekšējas izmaksu analīzes un tādējādi pierāda, ka noteikti pasākumi / pasākumu kopumi / varianti ir tālu no izmaksu ziņā optimālajiem, tos drīkst neiekļaut aprēķinos. Tomēr šādus pasākumus / pasākumu kopumus / variantus vajadzētu no jauna aplūkot aprēķinu nākamajā pārskatīšanā.
  6. Izraudzītie energoefektivitātes pasākumi un uz atjaunojamiem energoavotiem balstītie pasākumi, kā arī pasākumu kopumi / varianti ir saderīgi ar pamatprasībām attiecībā uz būvēm, kā uzskaitīts Regulas (ES) Nr. 305/2011 I pielikumā un kā to precizējušas dalībvalstis. Tie ir arī saderīgi ar gaisa kvalitātes un telpu komforta līmeņiem saskaņā ar CEN standartu 15251 par telpu gaisa kvalitāti vai ekvivalentiem valstu standartiem. Gadījumos, kad ar pasākumiem iegūst atšķirīgus komforta līmeņus, to dara pārredzamu aprēķinos.
3. ŠĀDU PASĀKUMU UN PASĀKUMU KOPUMU PIEMĒROŠANAS REFERENCES ĒKAI REZULTĀTĀ IEGŪTĀS PRIMĀRĀS ENERĢIJAS PIEPRASĪJUMA APRĒĶINS
1. Energoefektivitāti aprēķina saskaņā ar kopējo vispārīgo sistēmu, kas norādīta Direktīvas 2010/31/ES I pielikumā.
  2. Dalībvalstis aprēķina pasākumu / pasākumu kopumu / variantu energoefektivitāti, valsts noteiktajam grīdas laukumam vispirms aprēķinot apkurei un dzesēšanai nepieciešamo enerģiju. Pēc tam tiek aprēķināta piegādātā enerģija telpas apkurei, dzesēšanai, ventilēšanai, māsaimniecības karstā ūdens sagatavošanai un apgaismes sistēmām.
  3. Uz vietas saražoto enerģiju atņem no primārās enerģijas pieprasījuma un piegādātās enerģijas.
  4. Dalībvalstis aprēķina rezultātā iegūto primārās enerģijas izlietojumu, izmantojot primārās enerģijas konversijas koeficientus, kas noteikti valsts līmenī. Tās Komisijai par primārās enerģijas konversijas koeficientiem ziņo, izmantojot šīs regulas 6. pantā minēto ziņojumu.
  5. Dalībvalstis izmanto:
    - a) vai nu attiecīgus spēkā esošus CEN standartus energoefektivitātes aprēķināšanai;
    - b) vai arī ekvivalentu attiecīgās valsts aprēķinu metodi, ja tā ir saskaņā ar Direktīvas 2010/31/ES 2. panta 4. punktu un I pielikumu.
  6. Izmaksu optimalitātes aprēķināšanai energoefektivitātes rezultātus izsaka references ēkas izmantojamās platības kvadrātmetros un attiecina uz primārās enerģijas pieprasījumu.
4. VISPĀRĒJO IZMAKSU APRĒĶINĀŠANA NETO PAŠREIZĒJĀS VĒRTĪBAS IZTEIKSMĒ KATRAI REFERENCES ĒKAI
- 4.1. **Izmaksu kategorijas**
- Dalībvalstis nosaka un apraksta šādas atsevišķas izmantojamās izmaksu kategorijas:
- a) sākotnējās ieguldījumu izmaksas;
  - b) kārtējās izmaksas. Šajās izmaksās ietilpst izmaksas par būves elementu periodisku aizstāšanu, un attiecīgos gadījumos tajās varētu ietvert ieguvumus no saražotās enerģijas, ko dalībvalstis var ņemt vērā finanšu aprēķinā;
  - c) enerģijas izmaksas atspoguļo enerģijas vispārējās izmaksas, tostarp enerģijas cenu, jaudas tarifus un tīkla tarifus;
  - d) attiecīgos gadījumos likvidācijas izmaksas.
- Aprēķiniem makroekonomikas līmenī dalībvalstis nosaka arī šādu izmaksu kategoriju:
- e) siltumnīcefekta gāzu emisiju izmaksas. Tās atspoguļo kvantificētas, naudas izteiksmē pārvērstas un diskontētas ekspluatācijas izmaksas attiecībā uz CO₂, kuru rada siltumnīcefekta gāzu emisijas, kas izteiktas tonnās CO₂ ekvivalenta aprēķinu periodā.

(1) OV L 140, 5.6.2009., 16. lpp.

4.2. Izmaksu aprēķināšanas vispārīgie principi

1. Prognozējot enerģijas izmaksu attīstību, dalībvalstis drīkst izmantot šīs regulas II pielikumā iekļautās cenu attīstības prognozes naftai, gāzei, oglēm un elektroenerģijai, sākot ar vidējām absolūtajām enerģijas cenām (izteiktām euro) šiem energoavotiem aprēķina veikšanas gadā.

Dalībvalstis arī nosaka valsts enerģijas cenu attīstības prognozes citiem energonesējiem, kas ievērojamā apjomā tiek izmantoti to reģionālajā/lokālajā kontekstā un attiecīgos gadījumos arī maksimālās noslodzes tarifiem. Tās ziņo Komisijai par paredzamajām cenu tendencēm un pašreizējo dažādo energonesēju īpatsvaru ēku energopārtīrībā.

2. (Sagaidāmo) turpmāko citu cenu (nevis enerģijas cenu), izmaksu par būves elementu aizstāšanu aprēķinu periodā un attiecīgos gadījumos likvidācijas izmaksu attīstības ietekmi arī drīkst iekļaut izmaksu aprēķinā. Pārskatot un atjauninot aprēķinus, jāņem vērā cenu attīstība, tostarp tā, ko rada inovācijas un tehnoloģiju adaptēšana.
3. Izmaksu dati izmaksu kategorijām no a) līdz d) pamatojas uz tirgu un ir saskanīgi attiecībā uz vietu un laiku. Izmaksas vajadzētu izteikt kā faktiskās izmaksas, ņemot inflāciju. Izmaksas izvērtē valsts līmenī.
4. Nosakot vispārējās kāda pasākuma / pasākumu kopuma / varianta izmaksas, drīkst ņemt vērā:
  - a) izmaksas, kas ir tādas pašas visiem novērtētajiem pasākumiem / pasākumu kopumiem / variantiem;
  - b) izmaksas, kas saistītas ar būves elementiem, kuri neietekmē ēkas energoefektivitāti.

Visas pārējās izmaksas ir pilnībā jāņem vērā, aprēķinot vispārējās izmaksas.

5. Atlikušo vērtību nosaka ar sākotnējā ieguldījuma lineāro amortizāciju vai konkrētā būves elementa aizvietošanas izmaksām līdz aprēķina perioda beigām, kas diskontēta, lai iegūtu aprēķina perioda sākuma vērtību. Nolietojuma laiku nosaka ēkas vai būves elementa kalpošanas ilgums. Būves elementu atlikušās vērtības var būt nepieciešams koriģēt, ņemot vērā izmaksas par to demontēšanu no ēkas, kad ēkas aplēstais kalpošanas laiks ir beidzies.
6. Likvidācijas izmaksas, ja tādas ir, ir jādiskontē, un tās var atņemt no galīgās vērtības. Iespējams, tās vispirms jādiskontē no aplēstā kalpošanas ilguma uz aprēķina perioda beigām un nākamajā posmā jādiskontē atpakaļ uz aprēķina perioda sākumu.
7. Aprēķinu perioda beigās komponentu un būves elementu likvidācijas izmaksas (attiecīgos gadījumos) vai atlikusi vērtība tiek ņemta vērā, lai noteiktu galīgās izmaksas ēkas aplēstajā kalpošanas ilgumā.
8. Dalībvalstis izmanto 30 gadu aprēķinu periodu dzīvojamām un publiskā sektora ēkām un 20 gadu aprēķinu periodu komerciālām, nedzīvojamām ēkām.
9. Dalībvalstis tiek aicinātas izmantot NE 15459 A pielikumu par ekonomiskajiem datiem būves elementiem, nosakot aplēstos kalpošanas ilgumus šiem būves elementiem. Ja tiek noteikti citi aplēstie kalpošanas ilgumi būves elementiem, tie ziņojami Komisijai, iekļaujot tos 6. pantā minētajā ziņojumā. Dalībvalstis valsts līmenī nosaka ēkas kalpošanas ilgumu.

4.3. Vispārējo izmaksu aprēķināšana finanšu aprēķinam

1. Nosakot pasākuma / pasākumu kopuma / varianta vispārējās izmaksas finanšu aprēķinam, attiecīgās cenas, kas ņemamas vērā, ir cenas, ko maksā klients, tostarp visi piemērojamie nodokļi, ieskaitot PVN un maksas. Ideālā gadījumā aprēķinā jāiekļauj arī subsīdijas, kas pieejamas dažādiem variantiem / pasākumu kopumiem / pasākumiem, tomēr dalībvalstis var izvēlēties subsīdijas neiekļaut, šādā gadījumā nodrošinot, ka netiek iekļautas ne subsīdijas, ne atbalsta shēmas tehnoloģijām, ne arī iespējamās subsīdijas par enerģijas cenām.
2. Vispārējās izmaksas ēkām un būves elementiem aprēķina, summējot dažāda veida izmaksas un piemērojot tām diskonta likmi, šajā nolūkā lietojot diskonta koeficientu, lai izteiktu tās sākuma gada vērtības izteiksmē, plus diskontētā atlikusi vērtība saskaņā ar šādu formulu:

$$C_g(\tau) = C_I + \sum_j \left[\sum_{i=1}^{\tau} (C_{a,i}(j) \times R_d(i)) - V_{f,\tau}(j) \right]$$

kur:

τ ir aprēķinu periods;

$C_g(\tau)$ ir vispārējās izmaksas (attiecībā uz sākuma gadu τ_0) aprēķina perioda laikā;

- C_I ir sākotnējo ieguldījumu izmaksas pasākumiem vai pasākumu kopumam j ;
- $C_{a,i}(j)$ ir gada izmaksas gadam i par pasākumu vai pasākumu kopumu j ;
- $V_{f,\tau}(j)$ ir pasākuma vai pasākumu kopuma j atlikusī vērtība aprēķina perioda beigās (diskontēts uz sākuma gadu τ_0);
- $R_d(i)$ ir diskonta koeficients gadam i , pamatojoties uz diskonta likmi r , kas aprēķināma kā:

$$R_d(p) = \left(\frac{1}{1 + r/100} \right)^p$$

kur p ir gadu skaits no sākuma perioda un r ir faktiskā diskonta likme.

3. Dalībvalstis nosaka finanšu aprēķinā izmantojamo diskonta likmi pēc tam, kad tās ir veikušas jutīguma analīzi vismaz divām dažādām likmēm pēc saviem ieskatiem.

4.4. Vispārējo izmaksu aprēķināšana makroekonomikas aprēķinam

1. Nosakot vispārējās izmaksas pasākuma / pasākumu kopuma / varianta makroekonomikas aprēķinam, attiecīgās cenas, kas jāņem vērā, ir cenas bez visiem piemērojamiem nodokļiem, PVN, maksām un subsīdijām.
2. Nosakot pasākuma / pasākumu kopuma / varianta vispārējās izmaksas makroekonomikas līmenī, papildus izmaksu kategorijām, kas uzskaitītas 4.1. punktā, ir jāiekļauj jauna izmaksu kategorija, proti, siltumnīcefekta gāzu emisijas, lai vispārējo izmaksu koriģētā metode būtu šāda:

$$C_g(\tau) = C_I + \sum_j \left[\sum_{i=1}^{\tau} (C_{a,i}(j)R_d(i) + C_{c,i}(j)) - V_{f,\tau}(j) \right]$$

kur:

$C_{c,i}(j)$ ir oglekļa dioksīda izmaksas pasākumam vai pasākumu kopumam j gada i laikā.

3. Dalībvalstis aprēķina pasākumu / pasākumu kopumu / variantu kumulatīvās oglekļa dioksīda izmaksas, reizinot gada siltumnīcefekta gāzu emisiju summu ar paredzamo cenu par siltumnīcefekta gāzu emisiju kvotu CO₂ ekvivalenta tonnām katrā piešķiršanas gadā, kā minimālo apakšējo robežvērtību sākumā izmantojot vismaz EUR 20 par CO₂ ekvivalenta tonnu līdz 2025. gadam, EUR 35 – līdz 2030. gadam un EUR 50 – pēc 2030. gada saskaņā ar pašreizējiem Komisijas prognozētajiem ETS oglekļa dioksīda cenas izmaiņu scenārijiem (noteiktas, izmantojot faktiskas un konstantas cenas EUR 2008. gadā; tās jākorģē atkarībā no aprēķinu datumiem un izraudzītās metodoloģijas). Vienmēr, kad izmaksu optimalitātes aprēķini tiek pārskatīti, jāņem vērā atjaunināti scenāriji.
4. Dalībvalstis nosaka makroekonomikas aprēķinā izmantojamo diskonta likmi pēc tam, kad tās ir veikušas jutīguma analīzi vismaz divām atšķirīgām likmēm, viena no kurām ir 3 %, izsakot to faktiskā izteiksmē.

5. JUTĪGUMA ANALĪZE PAR IZMAKSU IEVADDATIEM, TOSTARP ENERĢIJAS CENĀM

Jutīguma analīzes nolūks ir noteikt izmaksu optimalitātes aprēķina svarīgākos parametrus. Dalībvalstis veic jutīguma analīzi diskonta likmēm, izmantojot vismaz divas diskonta likmes, katra no kurām izteikta faktiskā izteiksmē makroekonomikas aprēķinam, un divas likmes finanšu aprēķinam. Viena no diskonta likmēm, kas izmantojama makroekonomikas aprēķina jutīguma analīzei, ir 3 %, to izsakot faktiskā izteiksmē. Dalībvalstis veic jutīguma analīzi enerģijas cenu attīstības scenārijiem visiem energonešējiem, ko attiecīgajā valstī ievērojamā apjomā izmanto ēkās. Ieteicams veikt jutīguma analīzi arī citiem būtiski svarīgiem ievaddatiem.

6. IZMAKSU ZIŅĀ OPTIMĀLA ENERGOEFEKTIVITĀTES LĪMEŅA IEGŪŠANA KATRAI REFERENCES ĒKAI

1. Katrai references ēkai dalībvalstis salīdzina vispārējo izmaksu rezultātus, kas aprēķināti atšķirīgiem energoefektivitātes pasākumiem un pasākumiem, kas pamatojas uz atjaunojamiem energoavotiem un šo pasākumu kopumiem / variantiem.
2. Ja izmaksu optimalitātes aprēķinu rezultātā tiek iegūtas vienādas vispārējās izmaksas dažādiem energoefektivitātes līmeņiem, dalībvalstis tiek aicinātas izmantot prasības, kuru rezultātā samazinās primārās enerģijas patēriņš, kā pamatu salīdzinājumam ar spēkā esošajam minimālajām energoefektivitātes prasībām.

3. Pēc tam, kad ir pieņemts lēmums par to, vai par valsts etalonu kļūst makroekonomikas vai finanšu aprēķins, aprēķina, kopā ņemot, visām izmantotajām references ēkām aprēķināto izmaksu ziņā optimālo energoefektivitātes līmeņu vidējās vērtības, lai salīdzinātu ar spēkā esošo energoefektivitātes prasību vidējām vērtībām tām pašām references ēkām. Tas nepieciešams, lai varētu aprēķināt atšķirību starp spēkā esošajām energoefektivitātes prasībām un aprēķinātajiem izmaksu ziņā optimālajiem līmeņiem.
-

II PIELIKUMS

Informācija par aplēsto enerģijas cenu ilgtermiņa attīstību

Aprēķiniem dalībvalstīs drīkst izmantot aplēstās kurināmā un elektroenerģijas cenu attīstības tendences saskaņā ar Eiropas Komisijas reizi divos gados atjaunināto informāciju. Minētie atjauninājumi ir pieejami šādā tīmekļa vietnē: http://ec.europa.eu/energy/observatory/trends_2030/index_en.htm.

Šīs tendences var ekstrapolēt laikposmam, kas ir ilgāks nekā līdz 2030. gadam, līdz kļūst pieejamas ilgāka termiņa prognozes.

Informācija par aplēsto ilgtermiņa oglekļa dioksīda cenas attīstību

Makroekonomikas aprēķiniem dalībvalstīm kā minimālā zemākā robežvērtība jāizmanto prognozētā ETS oglekļa dioksīda cena Komisijas atsaucē scenārijā līdz 2050. gadam, pieņemot, ka tiek īstenoti spēkā esošie tiesību akti, bet ne dekarbonizācija (tabulas pirmā rindiņa). Patlaban prognozētas šādas cenas: līdz 2025. gadam cena par tonnu ir EUR 20, līdz 2030. gadam – EUR 35 un pēc 2030. gada – EUR 50 faktiskās un konstantās EUR cenās 2008. gadā, kas koriģējamas atkarībā no aprēķinu datuma un izraudzītās metodoloģijas (sk. tabulu). Vienmēr, kad tiek pārskatīti izmaksu optimalitātes aprēķini, ņem vērā Komisijas sniegtos atjauninātos oglekļa cenu scenārijus.

Oglekļa dioksīda cenas attīstība	2020	2025	2030	2035	2040	2045	2050
Atsauce (nesask. rīcība, atsaucē fos. kur. cenas)	16,5	20	36	50	52	51	50
Tehn. efekts (globāla rīcība, zemas fos. kur. cenas)	25	38	60	64	78	115	190
Tehn. efekts (nesask. rīcība, atsaucē fos. kur. cenas)	25	34	51	53	64	92	147

Avots: 7.10. pielikums dokumentā <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=SEC:2011:0288:FIN:EN:PDF>.

III PIELIKUMS

Ziņošanas veidlapa, ko dalībvalstis var izmantot, lai iesniegtu Komisijai ziņojumus saskaņā ar Direktīvas 2010/31/ES 5. panta 2. punktu un šīs regulas 6. pantu

1. REFERENCES ĒKAS

- 1.1. Ziņojiet, kādas ir visu ēku kategoriju references ēkas un kā tās pārstāv ēku fondu, izmantojot 1. tabulu (esošās ēkas) un 2. tabulu (jaunas ēkas). Papildu informāciju var pievienot pielikumā.
- 1.2. Norādiet jūsu valstī lietotā grīdas laukuma definīciju un norādiet, kā to aprēķina.
- 1.3. Uzskaitiet kritērijus, kas izmantoti, lai noteiktu katru references ēku (gan jaunām, gan esošām ēkām), piemēram, statistiskā analīze, kas pamatojas uz lietojumu, vecums, ģeometrija, klimatiskās zonas, izmaksu struktūra, būvmateriāli u. c., norādot arī telpu un ārtelpu klimatiskos apstākļus un ģeogrāfisko novietojumu.
- 1.4. Norādiet, vai jūsu references ēka ir paraugēka, virtuāla ēka u. c.
- 1.5. Norādiet datu kopumu, pēc kura noteikts valsts ēku fonds.

1. tabula

References ēka esošām ēkām (nozīmīgi atjaunināšanas darbi)

Esošām ēkām	Ēkas ģeometrija ⁽¹⁾	Logu laukuma īpatsvars ēkas norobežojošajā konstrukcijā un logi, kurus neapspīd saule	Grīdas laukums m ² , kā norādīts būvnormatīvā	Ēkas apraksts ⁽²⁾	Vidējās ēkas tehnoloģijas apraksts ⁽³⁾	Vidējā enerģoefektivitāte kWh/m ² , g (pirms ieguldījuma)	Prasības komponentu līmenī (tipiska vērtība)
1. Vienģimenes ēkas un to apakškategorijas							
1. apakškategorija							
2. apakškategorija utt.							
2. Daudzdzīvokļu ēkas un daudzģimeņu ēkas un to apakškategorijas							
3. Biroju ēkas un to apakškategorijas							
4. Citas nedzīvojamu ēku kategorijas							

⁽¹⁾ V/T (virsmas pret tilpumu), orientācija, Z/R/D/A fasādes laukums.⁽²⁾ Būvmateriāli, tipiskā gaisnecaurīdība (kvalitatīvā), izmantošanas veids (attiecīgos gadījumos), vecums (attiecīgos gadījumos).⁽³⁾ Tehniskās būvsistēmas, būves elementu U vērtības, logi – platība, U vērtība, g vērtība, ēnojums, pasīvās sistēmas u. c.

2. tabula

References ēka jaunām ēkām

Jaunām ēkām	Ēkas ģeometrija ⁽¹⁾	Logu laukuma īpatsvars ēkas norobežojošajā konstrukcijā un logi, kurus neapspīd saule	Grīdas laukums m ² , kā norādīts būvnormatīvā	Tipiskā energoefektivitāte kWh/m ² , g	Prasības komponentu līmenī
1. Viengīmenes ēkas un apakš kategorijas					
1. apakš kategorija					
2. apakš kategorija utt.					
2. Daudzdzīvokļu ēkas un daudzģimeņu ēkas un to apakš kategorijas					
3. Biroju ēkas un to apakš kategorijas					
4. Citas nedzīvojamu ēku kategorijas					

(1) V/T, Z/R/D/A fasādes laukums. Piezīme: jaunu ēku gadījumā ēkas orientācija jau pati par sevi var būt energoefektivitātes pasākums.

3. tabula

Ar energoefektivitāti saistītu datu ziņošanas pamattabulas piemērs

		Daudzums	Mērvienība	Apraksts
Aprēķins	metode un rīks(-i)			Īss izvēlētās aprēķinu metodes apraksts (piemēram, ar atsauci uz EN ISO 13790) un piezīmes par izmantoto aprēķinu rīku(-iem).
	primārās enerģijas konversijas koeficienti			Piegādātās primārās enerģijas konversijas koeficientu vērtības (pa energonesējiem), ko izmanto aprēķinos.
Klimatiskie apstākļi	atrašanās vieta			Pilsētas nosaukums, norādot ģeogrāfisko platumu un garumu.
	sildīšanas grāddienas		HDD	Jāizvērtē saskaņā ar EN ISO 15927-6, norādot aprēķina periodu.
	dzesēšanas grāddienas		CDD	
	klimata datu kopas avots			Norādīt atsauci uz šajā aprēķinā izmantoto klimata datu kopu.
	apvidus apraksts			Piemēram, lauku apgabals, piepilsētas, pilsētas. Paskaidrot, vai ir ņemtas vērā tuvumā esošās ēkas.
Ēkas ģeometrija	garums × platums × augstums		m × m × m	Saistīts ar apsildītā/kondicionētā gaisa tilpumu (EN 13790), un par "garumu" uzskatot uz dienvidiem vērstās fasādes horizontālo izmēru.

		Daudzums	Mērvienība	Apraksts	
stāvu skaits			—		
V/T (virsmas/tilpuma) attiecība			m ² /m ³		
logu laukuma attiecība pret ēkas norobežojošās konstrukcijas kopējo laukumu	dienvidi		%		
	austrumi		%		
	ziemeļi		%		
	rietumi		%		
orientācija			°	Dienvidu fasādes azimuta leņķis (uz "dienvidiem" vērstās fasādes novirze no dienvidu virziena).	
Iekšējie ieguvumi	ēkas izmantojums			Atbilstoši ēku kategorijām, kas ierosinātas Direktīvas 2010/31/ES 1. pielikumā.	
	vidējais termālais ieguvums no iedzīvotājiem			W/m ²	
	apgaismes sistēmas īpatnējā elektriskā jauda			W/m ²	Visas kondicionēto telpu apgaismes sistēmas kopējā elektriskā jauda (visas lampas + apgaismes sistēmas vadības aprīkojums).
	elektriskā aprīkojuma īpatnējā elektriskā jauda			W/m ²	
Būves elementi	sienu vidējā U vērtība		W/m ² K	Svērtā U vērtība sienām: $U_{\text{siena}} = (U_{\text{siena}_1} \cdot A_{\text{siena}_1} + U_{\text{siena}_2} \cdot A_{\text{siena}_2} + \dots + U_{\text{siena}_n} \cdot A_{\text{siena}_n}) / (A_{\text{siena}_1} + A_{\text{siena}_2} + \dots + A_{\text{siena}_n})$; šeit: U_{siena_i} = U vērtība sienas tipam i; A_{siena_i} = kopējais laukums sienas tipam i.	
	jumta vidējā U vērtība		W/m ² K	Tāpat kā sienām.	
	pagrabstāva vidējā U vērtība		W/m ² K	Tāpat kā sienām.	
	logu vidējā U vērtība		W/m ² K	Tāpat kā sienām. Vajadzētu ņemt vērā termisko tiltu, ko rada rāmis un spraiši (saskaņā ar EN ISO 10077-1).	
	termiskie tilti	kopējais garums		m	
		vidējais lineārais siltuma transmisijas koeficients		W/mK	
	siltumietilpība uz laukuma vienību	ārējās sienas		J/m ² K	Jānovērtē saskaņā ar EN ISO 13786
		iekšējās sienas		J/m ² K	
		grīdas plātnes		J/m ² K	
	ēnojuma sistēmas veids				Piemēram, saules žalūzijas, satinamie slēgi, aizkari u. c.
	vidējā g vērtība	stiklojums		—	Stiklojuma kopējais saules enerģijas caurlaides koeficients (starojumam, kas perpendikulārs stiklojumam); šeit: svērtā vērtība atkarībā no dažādu logu laukuma (jānovērtē saskaņā ar EN 410).
stiklojums + ēnojums			—	Kopējais saules enerģijas caurlaides koeficients stiklojumam un ārējai saules aizsardzības ierīcei jānovērtē saskaņā ar EN 13363-1/-2.	
infiltrācijas ātrums (gaisa apmaiņas stundā)			1/h	Piemēram, aprēķina spiedienu atšķirībai 50 Pa starp telpām/ārtelpām.	

			Daudzums	Mērvienība	Apraksts	
Ēku sistēmas	ventilācijas sistēma	gaisa apmaiņas stundā		1/h		
		siltuma atgūšanas efektivitāte		%		
	apkures sistēmas efektivitāte	ražošana		%	Jānovērtē saskaņā ar EN 15316-1, EN 15316-2-1, EN 15316-4-1, EN 15316-4-2, EN 15232 EN 14825, EN 14511.	
		sadale		%		
		izdalīšanās		%		
		vadība		%		
	dzesēšanas sistēmas efektivitāte	ražošana		%	Jānovērtē saskaņā ar EN 14825, EN 15243, EN 14511, EN 15232.	
		sadale		%		
		izdalīšanās		%		
		vadība		%		
	mājsaimniecības karstā ūdens sistēmas efektivitāte	ražošana		%	Jānovērtē saskaņā ar EN 15316-3-2, EN 15316-3-3.	
		sadale		%		
	Ēkas kontrolpunkti un grafiki	temperatūras kontrolpunkts	ziema		°C	Telpu ekspluatācijas temperatūra.
			vasara		°C	
mitruma kontrolpunkts		ziema		%	Telpu relatīvais mitrums, attiecīgos gadījumos. "Mitrums ir tikai neliela ietekme uz siltuma izjūtu un gaisa kvalitātes izjūtu telpās ar mazkustīgu apdzīvotību" (EN 15251).	
		vasara		%		
darbības grafiki un vadība		apdzīvotība			Piezīmes vai atsauces (EN vai valsts standarti u. c.) par grafikiem, ko izmanto aprēķinam.	
		apgaisme				
		iekārtas				
		ventilācija				
		apkures sistēma				
		dzesēšanas sistēma				
Energija, kas ēkai nepieciešama / ko ēka patērē		galveno īstenoto pasīvo stratēģiju (siltuma) enerģijas devums	1) ...		kWh/g	Piemēram, saules siltumnīca, dabiska ventilācija, dabisks apgaismojums u. c.
			2) ...		kWh/g	
	3) ...			kWh/g		
	apkurei nepieciešamā enerģija				kWh/g	Siltums, kas jāpiegādā vai jāaizgādā no kondicionētas telpas, lai konkrētā laikposmā nodrošinātu paredzēto temperatūru.
	dzesēšanai nepieciešamā enerģija				kWh/g	
	mājsaimniecības karstajam ūdenim nepieciešamā enerģija				kWh/g	Siltums, kas jāpiegādā, lai nepieciešamo mājsaimniecības karstā ūdens daudzumu sasildītu no aukstā ūdens tīkla temperatūras līdz iepriekšnoteiktai piegādes temperatūrai piegādes punktā.
	citām vajadzībām (mitrināšana, mitruma aizvadīšana) nepieciešamā enerģija				kWh/g	Latentais siltums ūdens tvaikos, ko piegādā vai aizgādā no kondicionētas telpas, izmantojot ēkas inženiertehnisko sistēmu, lai telpā uzturētu noteiktu minimālo vai maksimālo mitrumu (attiecīgos gadījumos).

		Daudzums	Mērvienība	Apraksts	
	enerģijas lietojums ventilācijai		kWh/g	Ventilācijas sistēmai pievadītā elektroenerģija gaisa pārvietošanai un siltuma atgūšanai (neiekļaujot pievadīto enerģiju gaisa iepriekšējai sildīšanai) un mitrināšanas sistēmām pievadītā enerģija, lai izpildītu mitrināšanas prasības.	
	enerģijas lietojums iekšējam apgaismojumam		kWh/g	Apgaismes sistēmai un citām iekārtām/sistēmām pievadītā elektroenerģija.	
	enerģijas lietojums citām vajadzībām (iekārtas, ārējais apgaismojums, palīgsistēmas u. c.)		kWh/g		
Enerģijas ražošanas ēkā	siltumenerģija no atjaunojamiem energoavotiem (piemēram, saules siltumenerģijas kolektori)		kWh/g	Enerģija no atjaunojamiem avotiem (kuri netiek izsmelti, iegūstot no tiem enerģiju, piemēram, saules enerģija, vējš, hidroenerģija, atjaunojama biomasa) vai koģenerācijas.	
	ēkā saražotā un uz vietas izmantotā elektroenerģija		kWh/g		
	ēkā saražotā un tirgū eksportētā elektroenerģija		kWh/g		
Enerģijas patēriņš	piegādātā enerģija	elektroenerģija	kWh/g	Enerģija sadalījumā pa energonesējiem, ko piegādā ēkas inženiertehniskajām sistēmām caur sistēmas robežu, lai nodrošinātu nepieciešamo enerģiju attiecīgajiem lietojumiem (apkure, dzesēšana, ventilācija, māsājniecības karstais ūdens, apgaisme, iekārtas u. c.).	
		fosilais kurināmais	kWh/g		
		cita (biomasa, centrālā apkure/dzesēšana u. c.)	kWh/a		
	primārā enerģija			kWh/g	Enerģija, kas nav bijusi pakļauta nekādam pārveidošanas vai transformēšanas procesam.

2. VARIANTU / PASĀKUMU / PASĀKUMU KOPUMU IZVĒLĒŠANĀS

- 2.1. Izmantojot tabulu, ziņojiet par to izraudzīto variantu / pasākumu / pasākumu kopumu raksturlielumiem, kurus izmanto izmaksu optimalitātes aprēķinam. Sāciet ar parastākajām tehnoloģijām un risinājumiem un pēc tam pārejiet pie novatoriskākajiem. Ja ar iepriekšējiem aprēķiniem ir gūti pierādījumi tam, ka izmaksu ziņā pasākumi ne tuvu nav optimāli, tabula nav jāizpilda, bet par to vajadzētu atsevišķi ziņot Komisijai. Var izmantot turpinājumā iekļauto tabulu, bet ņemiet vērā, ka uzskaitītie piemēri ir tikai ilustratīvi.

4. tabula

Ilustratīva tabula izraudzīto variantu/pasākumu uzskaitīšanai

Visiem aprēķiniem vajadzētu attiekties uz to pašu komforta līmeni. *Pro forma* katram variantam / pasākumu kopumam / pasākumam vajadzētu nodrošināt pieņemamu komfortu. Ja vērā tiek ņemti dažādi komforta līmeņi, tiek zaudēta salīdzinājuma bāze.

Pasākums	References gadījums	1. variants	2. variants	utt.
Jumta siltumizolēšana				
Sienu siltumizolēšana				
Logi	5,7 W/m ² K (apraksts)	2,7 W/m ² K (apraksts)	1,9 W/m ² K (apraksts)	
Logu laukuma īpatsvars ēkas kopējā norobežojošajā konstrukcijā				

References ēka

Pasākums / pasākumu kopums / variants (kā aprakstīts 4. tabulā)	Energijas nepieciešamība		Energijas izmantošana					Piegādātā enerģija sadalījumā pa avotiem	Primārās enerģijas pieprasījums, kWh/m ² , g	Primārās enerģijas samazinājums salīdzinājumā ar references ēku
	Apkurei	Dzesēšanai	Apkure	Dzesēšana	Ventilācija	Mājsaimniecības karstais ūdens	Apgaisme			

Aizpildiet vienu tabulu katrai references ēkai.

Ziņojumā var iekļaut tikai svarīgākos pasākumus / pasākumu kopumus, bet tajā vajadzētu norādīt, cik daudz aprēķinu kopā ir veikts. Ja ar iepriekšējiem aprēķiniem ir gūti pierādījumi tam, ka pasākumi izmaksu ziņā ne tuvu nav optimāli, tabula nav jāaizpilda, bet par to būtu atsevišķi jāziņo Komisijai.

3.2.2. Kopsavilkumu par valstī izmantotajiem primārās enerģijas konversijas koeficientiem ziņojiet, izmantojot atsevišķu tabulu.

3.2.3. Papildu tabulā norādiet piegādāto enerģiju sadalījumā pa energonesējiem

4. VISPĀRĒJO IZMAKSU APRĒĶINS

4.1. Aprēķiniet vispārējās izmaksas katram variantam / pasākumu kopumam / pasākumam, izmantojot turpmākās tabulas un ņemot vērā zemas, vidējas un augstas (enerģijas cenas) scenāriju. Izmaksu aprēķinu references ēkai pieņem par 100 %.

4.2. Norādiet izmantoto enerģijas cenu attīstības avotu.

4.3. Norādiet piemēroto diskonta likmi finanšu un makroekonomikas aprēķinam un tās pamatā esošā jutīguma aprēķina rezultātu vismaz divām atšķirīgām procentu likmēm katram.

6. tabula

Izvaddati un vispārējo izmaksu aprēķini

Aizpildiet tabulu katrai references ēkai. Viena šāda tabula aizpildāma makroekonomikas aprēķinam, otra – finanšu aprēķinam. Izmaksu datus norādiet savas valsts valūtā.

Variants / pasākumu kopums / pasākums, kā norādīts 5. tabulā	Sākotnējā ieguldījuma izmaksas (attiecībā uz sākuma gadu)	Gada kārtējās izmaksas		Aprēķinu periods ⁽¹⁾ 20, 30 gadi	Siltumnīcefekta gāzu emisiju izmaksas (tikai makroekonomikas aprēķinam)	Atlikusī vērtība	Diskonta likme (atšķirīgas likmes makroekonomikas un finanšu aprēķinam)	Aplēstais kalpošanas ilgums	Likvidācijas izmaksas (attiecinātos gadījumos)	Aprēķinātās vispārējās izmaksas
		Gada uzturēšanas izmaksas	Ekspluatācijas izmaksas							

⁽¹⁾ Dzīvojamām un publiskā sektora ēkām izmanto 30 gadu aprēķinu periodu, komerciālām, nedzīvojamām ēkām – vismaz 20 gadu periodu.

⁽²⁾ Ja tas attiecas uz komponentu aizvietošanu aprēķinu perioda laikā, jāņem vērā turpmākās cenu attīstības (sagaidāma) ietekme.

4.4. Paziņojiet ievadparametrus, ko izmanto vispārējo izmaksu aprēķināšanai (piemēram, darbaspēka izmaksas, tehnoloģijas izmaksas u. c.).

4.5. Veiciet jutīguma analīzes aprēķinu galvenajām izmaksām un enerģijas izmaksām, kā arī izmantotajai diskonta likmei gan makroekonomikas, gan finanšu aprēķinam. Katrai izmaksu variācijai izmantojiet atsevišķu tabulu (sk. iepriekš).

4.6. Norādiet aplēstās siltumnīcefekta gāzu emisiju izmaksas makroekonomikas aprēķiniem.

5. IZMAKSU ZIŅĀ OPTIMĀLS LĪMENIS REFERENCES ĒKĀM
- 5.1. Paziņojiet, kāds ir ekonomiski optimāls energoefektivitātes līmenis attiecībā uz primāro enerģiju (kWh/m^2 gadā vai, ja tiek izmantota sistēmas līmeņa pieeja, izmantojot attiecīgas vienības, piemēram, U vērtību) – visiem gadījumiem saistībā ar references ēkām, norādot, vai tie ir izmaksu ziņā optimāli līmeņi, kas aprēķināti makroekonomikas vai finanšu līmenī.
6. SALĪDZINĀJUMS
- 6.1. Ja atšķirība ir ievērojama, norādiet iemeslu, kas pamato atšķirību, kā arī plānu ar piemērotiem pasākumiem, lai atšķirību samazinātu, ja to nevar (pilnībā) pamatot.

7. tabula

Salīdzinājuma tabula jaunām un esošām ēkām

References ēka	Izmaksu ziņā optimāls diapazons/līmenis (no – līdz) kWh/m^2 , g (komponentu līmeņa pieejai attiecīgajā vienībā)	Patlaban spēkā esošās prasības references ēkām kWh/m^2 , g	Atšķirība

Atšķirības pamatojums:

Plāns, kā samazināt nepamatojamu atšķirību:

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) Nr. 245/2012

(2012. gada 20. marts),

ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1187/2009 attiecībā uz piena un piena produktu eksportu uz Dominikānas Republiku

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 170. pantu, 171. panta 1. punktu saistībā ar tā 4. pantu,

tā kā:

(1) Ar 27. pantu Komisijas 2009. gada 27. novembra Regulā (EK) Nr. 1187/2009, ar ko nosaka īpašus sīki izstrādātus noteikumus par to, kā piemērot Padomes Regulu (EK) Nr. 1234/2007 attiecībā uz piena un piena produktu eksporta licencēm un eksporta kompensācijām ⁽²⁾, ir noteikts, ka saskaņā ar kvotu, kas atvērta, lai uz Dominikānas Republiku eksportētu piena pulveri, prioritāte tiek piešķirta produktiem, kas atbilst konkrētiem eksporta kompensāciju nomenklatūras kodiem. Šo ierobežojumu ievieša, lai nepieļautu, ka tiek iesniegts pārāk daudz licences pieteikumu, kas varētu izraisīt tirgus sadrumstalošanos un radīt Savienības eksportētājiem risku zaudēt tirgus daļu.

(2) Daudzumi, par kuriem tika iesniegti pieteikumi 2011./2012. kvotas gadā, pirmo reizi bija zemāki par pieejamajiem kvotas daudzumiem. Ja paliek pāri neizmantoti daudzumi, tie jāpiešķir pieteikumu iesniedzējiem, kuri sākotnēji bija ieinteresēti saņemt lielāku daudzumu par pieprasīto, ar nosacījumu, ka attiecīgi tiek palielināta drošības nauda.

(3) Lai optimizētu kvotas izmantojumu turpmākajos gados, ir jāpaplašina licences pieteikumu izmantošanas tvērumš, to attiecinot uz visiem produktiem, uz kuriem attiecas tarifa kvota, kā noteikts Ekonomikas partnerattiecību nolīgumā starp *Cariforum* valstīm, no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses ⁽³⁾, kura parakstīšanu un provizorisku piemērošanu apstiprināja ar Padomes Lēmumu 2008/805/EK ⁽⁴⁾. Turklāt attiecībā uz eksporta licenču derīgumu Regulas (EK) Nr. 1187/2009 6. panta 2. punktā paredzēto atkāpi nedrīkstētu ierobežot, attiecinot to tikai uz tiem produktiem, kas ietilpst vienā produktu kategorijā, kā teikts minētās regulas I pielikumā, bet šīs atkāpes piemērošanas joma ir jāpaplašina, attiecinot to uz visiem produktiem, uz kuriem attiecas tarifa kvota.

(4) Tā kā kopš 2008. gada eksporta kompensācijas ir noteiktas 0 apmērā, eksporta licenču pieteikumos un licencēs būtu jāatspoguļo kombinētās nomenklatūras kodi, nevis eksporta kompensāciju nomenklatūras kodi. Attiecīgi noteikumi būtu atbilstoši jāpielāgo.

(5) Labas pārvaldības praksei daudzumi, par kuriem licences ir izdotas, ir jāpaziņo Komisijai agrāk par 31. augustu. Attiecīgi noteikums sniegt paziņojumu par piešķirtajiem daudzumiem ir lieks, un to var atcelt.

(6) Regulas (EK) Nr. 1187/2009 28. panta 3. punkta a) apakšpunktā ir noteikts, ka eksporta licences pieteikumu var pieņemt tikai tad, ja pieteikuma iesniedzēji iemaksā drošības naudu saskaņā ar minētās regulas 9. pantu. Tādējādi 33. panta 1. punktā paredzētais atbrīvojums no minētās regulas 9. panta piemērošanas nav adekvāts.

(7) Tāpēc Regula (EK) Nr. 1187/2009 būtu attiecīgi jāgroza.

(8) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Lauksaimniecības tirgu kopīgās organizācijas pārvaldības komitejas atzinumu,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (EK) Nr. 1187/2009 groza šādi:

1) regulas 27. panta 2. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

"Licences pieteikumus var iesniegt par visiem produktiem, kas atbilst KM kodiem 0402 10, 0402 21 un 0402 29.";

2) regulas 28. panta 3. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

"Lai eksporta licences pieteikumu pieņemtu, par katru kombinētās nomenklatūras produkta kodu var iesniegt tikai vienu eksporta licences pieteikumu, un visi pieteikumi vienas dalībvalsts kompetentajai iestādei ir jāiesniedz vienlaikus.";

3) regulas 31. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

"Ne vēlāk kā piektajā darbdiennā pēc licences pieteikumu iesniegšanai paredzētā laikposma beigām dalībvalstis attiecībā uz katru no abām kvotas daļām un katru produkta kodu kombinētajā nomenklatūrā paziņo Komisijai par daudzumiem, par kuriem iesniegti licenču pieteikumi, vai arī – attiecīgā gadījumā –, ka pieteikumi nav iesniegti.";

⁽¹⁾ OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 318, 4.12.2009., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 289, 30.10.2008., 3. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 289, 30.10.2008., 1. lpp.

b) panta 2. punkta trešo un ceturto daļu aizstāj ar šādu:

“Ja pēc piešķiruma koeficienta piemērošanas katrs pieteikuma iesniedzējs saņem daudzumu, kas mazāks par 20 tonnām, pieteikuma iesniedzēji drīkst atsaukt savus pieteikumus. Šādos gadījumos viņi dara to zināmu kompetentajai iestādei trīs darbdienu laikā pēc Komisijas lēmuma publikācijas. Drošības naudu atmaksā uzreiz. Kompetentā iestāde astoņās darbdienu laikā pēc lēmuma publicēšanas informē Komisiju par daudzumiem, kuri noteikti atbilstīgi kombinētajā nomenklatūrā noteiktajiem produktu kodiem un par kuriem tika atsaukti pieteikumi un atmaksātas drošības naudas summas.

Ja licenču pieteikumi ir iesniegti par produktu daudzumiem, kas nepārsniedz 28. panta 1. punktā minētās kvotas, Komisija atlikušos daudzumus piešķir proporcionāli daudzumiem, par kuriem iesniegti pieteikumi, nosakot piešķiruma koeficientu. Summu, ko iegūst, piemērojot piešķiruma koeficientu, noapaļo uz leju līdz veselam kilogramam. Nedēļas laikā no koriģētā piešķiruma publicēšanas dienas tirgus dalībnieki informē kompetento iestādi par papildu daudzumu, ko tie akceptē. Attiecīgi palielina iemaksātās drošības naudas summu.”;

4) regulas 32. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta trešo daļu aizstāj ar šādu:

“Dalībvalstis vēlākais līdz februāra beigām Komisijai paziņo attiecībā uz 28. panta 1. punktā minētajām

abām kvotas daļām par daudzumiem, par kuriem nav izdotas licences, norādot tos atbilstīgi kombinētajā nomenklatūrā noteiktajiem produktu kodiem.”;

b) panta 2. punktam pievieno šādu daļu:

“Saskaņā ar 6. panta 2. punktu eksporta licences ir derīgas arī visiem tiem produktiem, kas atbilst 27. panta 2. punkta pirmajā daļā minētajiem kodiem.”;

c) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

“5. Vēlākais līdz katra gada 31. augustam dalībvalstis paziņo Komisijai attiecībā uz abām kvotas daļām, kas minētas 28. panta 1. punktā, un attiecībā uz iepriekšējo 12 mēnešu laikposmu, kā minēts 28. panta 1. punktā, norādot atbilstīgi kombinētajā nomenklatūrā noteiktajiem produktu kodiem:

— daudzumu, par kuru licences netika izdotas vai tika atceltas,

— eksportēto daudzumu.”;

5) regulas 33. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Piemēro II nodaļu, izņemot 7. un 10. pantu.”.

2. pants

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

To piemēro no 2012./2013. kvotu gada.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2012. gada 20. martā

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
José Manuel BARROSO

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) Nr. 246/2012**(2012. gada 20. marts),****ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) ⁽¹⁾,ņemot vērā Komisijas 2011. gada 7. jūnija Īstenošanas regulu (ES) Nr. 543/2011, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 1234/2007 piemērošanai attiecībā uz augļu un dārzeņu un pārstrādātu augļu un dārzeņu nozari ⁽²⁾, un jo īpaši tās 136. panta 1. punktu,

tā kā:

- (1) Īstenošanas regulā (ES) Nr. 543/2011, piemērojot Urugvajes kārtas daudzpusējo tirdzniecības sarunu iznākumu, paredzēti kritēriji, pēc kuriem Komisija nosaka standarta

importa vērtības minētās regulas XVI pielikuma A daļā norādītajiem produktiem no trešām valstīm un laika periodiem.

- (2) Standarta importa vērtību aprēķina katru darbdienu saskaņā ar Īstenošanas regulas (ES) Nr. 543/2011 136. panta 1. punktu, ņemot vērā mainīgos dienas datus. Tāpēc šai regulai būtu jāstājas spēkā dienā, kad to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Standarta importa vērtības, kas paredzētas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 543/2011 136. pantā, ir tādas, kā norādīts šīs regulas pielikumā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā dienā, kad to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2012. gada 20. martā

Komisijas
un tās priekšsēdētāja vārdā –
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

⁽¹⁾ OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 157, 15.6.2011., 1. lpp.

PIELIKUMS

Standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai

(EUR/100 kg)

KN kods	Trešās valsts kods ⁽¹⁾	Standarta importa vērtība
0702 00 00	IL	139,1
	JO	64,0
	MA	49,0
	TN	98,4
	TR	98,3
	ZZ	89,8
0707 00 05	JO	183,3
	TR	157,2
	ZZ	170,3
0709 91 00	EG	76,0
	ZZ	76,0
0709 93 10	JO	225,1
	MA	60,5
	TR	129,2
	ZZ	138,3
0805 10 20	EG	51,8
	IL	76,4
	MA	51,2
	TN	57,9
	TR	68,9
	ZZ	61,2
0805 50 10	EG	43,8
	TR	53,3
	ZZ	48,6
0808 10 80	AR	89,5
	BR	82,5
	CA	125,0
	CL	101,6
	CN	103,4
	MK	31,8
	US	164,1
	UY	74,9
	ZA	119,9
	ZZ	99,2
	0808 30 90	AR
CL		124,6
CN		63,0
ZA		91,6
ZZ		93,4

⁽¹⁾ Valstu nomenklatūra, kas paredzēta Komisijas Regulā (EK) Nr. 1833/2006 (OV L 354, 14.12.2006., 19. lpp.). Kods "ZZ" nozīmē "cita izcelsme".

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) Nr. 247/2012**(2012. gada 20. marts)****par importa licenču izdošanu atbilstīgi pieteikumiem, kas iesniegti 2012. gada marta pirmajās septiņās dienās, saskaņā ar tarifu kvotu augstākā labuma liellopu gaļai, kuru pārvalda ar Regulu (EK) Nr. 620/2009**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) ⁽¹⁾,ņemot vērā Komisijas 2006. gada 31. augusta Regulu (EK) Nr. 1301/2006, ar ko nosaka kopīgus noteikumus lauksaimniecības produktu importa tarifu administrēšanai, izmantojot ieviešanas atļauju sistēmu ⁽²⁾, un jo īpaši tās 7. panta 2. punktu,

tā kā:

- (1) Komisijas 2009. gada 13. jūlija Regulā (EK) Nr. 620/2009, ar ko paredz importa tarifa kvotu pārvaldību augstas kvalitātes liellopu gaļai ⁽³⁾, ir izklāstīti sīki izstrādāti noteikumi importa licenču iesniegšanai un izdošanai.
- (2) Regulas (EK) Nr. 1301/2006 7. panta 2. punktā paredzēts, ka gadījumos, kad licenču pieteikumos pieprasītie

daudzumi pārsniedz attiecīgajā kvotas periodā pieejamos daudzumus, jānosaka piešķiruma koeficienti attiecībā uz katrā licences pieteikumā norādītajiem daudzumiem. Daudzumi, kas pieprasīti importa licenču pieteikumos, kuri laikposmā no 2012. gada 1. marta līdz 7. martam iesniegti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 620/2009 3. pantu, pārsniedz pieejamos daudzumus. Tādējādi jānosaka, par kādu apjomu var izdot importa licences, nosakot piešķiruma koeficientu,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Importa licenču pieteikumiem, uz kuriem attiecas kvota ar kārtas numuru 09.4449 un kuri iesniegti laikposmā no 2012. gada 1. marta līdz 7. martam saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 620/2009 3. pantu, piemēro piešķiruma koeficientu 0,385109 % apmērā.

2. pantsŠī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2012. gada 20. martā

*Komisijas
un tās priekšsēdētāja vārdā –
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
José Manuel SILVA RODRÍGUEZ*

⁽¹⁾ OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.⁽²⁾ OV L 238, 1.9.2006., 13. lpp.⁽³⁾ OV L 182, 15.7.2009., 25. lpp.

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) Nr. 248/2012**(2012. gada 20. marts),****ar ko atsauc importa licenču pieteikumu pieņemšanas apturēšanu cukura produktiem atbilstīgi dažām tarifu kvotām**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) ⁽¹⁾,ņemot vērā Komisijas 2009. gada 25. septembra Regulu (EK) Nr. 891/2009, ar ko atver dažas Kopienas tarifu kvotas cukura nozarē un paredz to pārvaldību ⁽²⁾, un jo īpaši tās 5. panta 2. punktu,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 891/2009 importa licenču pieteikumu pieņemšana attiecībā uz kārtas numuru 09.4318 tika apturēta no 2012. gada 19. janvāra ar Komisijas 2012. gada 18. janvāra Regulu Īstenošanas

(ES) Nr. 41/2012, ar ko pārtrauc importa licenču pieteikumu iesniegšanu cukura nozares produktiem atbilstīgi dažām tarifa kvotām ⁽³⁾.

- (2) Atbilstīgi paziņojumiem par neizmantotu un/vai daļēji izmantotu licenču daudzumu ir pieejamas licences ar šo kārtas numuru. Tādēļ pieteikumu pieņemšanas apturēšana ir jāatsauc,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulā Īstenošanas (ES) Nr. 41/2012 paredzētā importa licenču pieteikumu pieņemšanas apturēšana, kas ir spēkā no 2012. gada 19. janvāra, attiecībā uz kārtas numuru 09.4318 tiek atsaukta.

2. pants

Šī regula stājas spēkā dienā, kad tā publicēta Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2012. gada 20. martā

*Komisijas
un tās priekšsēdētāja vārdā –
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
José Manuel SILVA RODRÍGUEZ*

⁽¹⁾ OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 254, 26.9.2009., 82. lpp.

⁽³⁾ OV L 16, 19.1.2012., 40. lpp.

LABOJUMI

Labojums Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 805/2004 (2004. gada 21. aprīlis), ar ko izveido Eiropas izpildes rīkojumu neapstrīdētiem prasījumiem

(“Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis” L 143, 2004. gada 30. aprīlis)

(Īpašais izdevums latviešu valodā, 19. nodaļa, 07. sējums, 38. lpp.)

- 1) Terminu “Eiropas izpildu rīkojums” visā tekstā aizstāj ar terminu “Eiropas izpildes rīkojums” attiecīgā locījumā;
- 2) terminu “minimālās normas” visā tekstā aizstāj ar terminu “minimālie standarti” attiecīgā locījumā;
- 3) terminu “obligātās normas” visā tekstā aizstāj ar terminu “minimālie standarti” attiecīgā locījumā;
- 4) terminu “minimālās procesuālās normas” visā tekstā aizstāj ar terminu “minimālie procesuālie standarti” attiecīgā locījumā;
- 5) terminu “obligātās procesuālās normas” visā tekstā aizstāj ar terminu “minimālie procesuālie standarti” attiecīgā locījumā;
- 6) terminu “procedūras noteikumi” visā tekstā aizstāj ar terminu “procesuālie noteikumi” attiecīgā locījumā;
- 7) terminu “dokuments par tiesvedības uzsākšanu” visā tekstā aizstāj ar terminu “dokuments, ar ko celta prasība” attiecīgā locījumā;
- 8) terminu “piegāde” visā tekstā aizstāj ar terminu “izsniegšana” attiecīgā locījumā;
- 9) terminu “piegādātais dokuments” visā tekstā aizstāj ar terminu “izsniegtais dokuments” attiecīgā locījumā;
- 10) terminu “piegādāt” visā tekstā aizstāj ar terminu “izsniegt” attiecīgā locījumā;
- 11) terminu “nogādāt” visā tekstā aizstāj ar terminu “izsniegt” attiecīgā locījumā;
- 12) 38. lappusē 8. apsvēruma pirmajā teikumā:
tekstu: “.. dalībvalstī, kur paredzēts to izpildīt.”
lasīt šādi: “.. dalībvalstī, kurā tiek prasīta izpilde.”;
- 13) 38. lappusē 8. apsvēruma otrajā teikumā:
tekstu: “.. dalībvalstī, kur to paredzēts izpildīt.”
lasīt šādi: “.. dalībvalstī, kurā tiek prasīta izpilde.”;
- 14) 38. lappusē 8. apsvēruma trešajā teikumā:
tekstu: “.., un nedrīkst uzskatīt, ka jāpārbauda ārvalsts sprieduma saturs.”
lasīt šādi: “.., un nedrīkst ietvert ārvalsts sprieduma pārskatīšanu pēc būtības.”;
- 15) 39. lappusē 17. apsvērumā:
tekstu: “Ja tiesas, kas atbildīgas par obligāto procesuālo normu ievērošanas pārbaudi, ..”
lasīt šādi: “Ja tiesas, kuru kompetencē ir minimālo procesuālo standartu ievērošanas pārbaude, ..”;
- 16) 39. lappusē 20. apsvērumā:
tekstu: “.. un īstenošanas sistēmu, ..”
lasīt šādi: “.. un izpildes sistēmu, ..”;

17) 40. lappusē 2. panta 2. punkta a) apakšpunktā:

tekstu: “.. vai juridisko rīcībspēju ..”

lasīt šādi: “.. vai tiesībspēju un rīcībspēju ..”;

18) 40. lappusē 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā:

tekstu: “.. tiesību aktos paredzētajām atbilstīgajām procesuālajām normām, ..”

lasīt šādi: “.. tiesību aktos paredzētiem atbilstīgiem procesuāliem noteikumiem, ..”;

19) 40. lappusē 3. panta 1. punkta c) apakšpunktā:

tekstu: “.. pārstāvēts, izskatot prasījumu tiesā, ..”

lasīt šādi: “.. pārstāvēts, lietas izskatīšanā tiesā, ..”;

20) 40. lappusē 3. panta 1. punkta d) apakšpunktā:

tekstu: “.. ir to konkrēti atzinis publiskā ..”

lasīt šādi: “.. ir tam skaidri piekritis publiskā ..”;

21) 41. lappusē 4. panta 1. punktā:

tekstu: “.., kā arī tiesas sekretāra pieņemts ..”

lasīt šādi: “.., kā arī tiesas ierēdņa pieņemts ..”;

22) 41. lappusē 4. panta 3. punkta a) apakšpunktā:

tekstu: “.. un kura autentiskums”

lasīt šādi: “.. un kura autentiskumu”;

23) 41. lappusē 4. panta 3. punkta a) apakšpunkta i) punktā:

tekstu: “ir atkarīgs no paraksta un dokumenta satura; un”

lasīt šādi: “apliecina publiskā akta paraksts un saturs; un”;

24) 41. lappusē 4. panta 3. punkta a) apakšpunkta ii) punktā:

tekstu: “kuru ir izdevusi valsts ..”

lasīt šādi: “apliecina valsts ..”;

25) 41. lappusē 4. panta 4. punktā:

tekstu: “.., turklāt šie dokumenti apstiprināti par ..”

lasīt šādi: “.., turklāt šie dokumenti ir jāapstiprina par ..”;

26) 41. lappusē 4. panta 5. punktā:

tekstu: “.. dalībvalsts, kurā paredzēts izpildīt spriedumu, izlīgumu vai publisku aktu, kas ..”

lasīt šādi: “.. dalībvalsts, kurā tiek prasīta tāda sprieduma, izlīguma vai publiska akta izpilde, kas ..”;

27) 41. lappusē 6. panta 1. punktā:

tekstu: “.. dalībvalstī, var apstiprināt par ..”

lasīt šādi: “.. dalībvalstī, apstiprina par ..”;

28) 41. lappusē 6. panta 1. punkta d) apakšpunktā:

tekstu: “spriedums ir pasludināts dalībvalstī, ..”

lasīt šādi: “spriedums ir pieņemts dalībvalstī, ..”;

29) 42. lappusē 9. panta 2. punktā:

tekstu: "Eiropas izpildu rīkojumu izsniedz .."

lasīt šādi: "Eiropas izpildes rīkojuma apstiprinājumu izsniedz ..";

30) 42. lappusē 11. pantā:

tekstu: ".. tikai atbilstīgi sprieduma izpildāmībai."

lasīt šādi: ".. tikai sprieduma izpildāmības robežās.";

31) 43. lappusē 13. panta 2. punktā:

tekstu: "Jebkuru uzaicinājumu ierasties .."

lasīt šādi: "Jebkuru pavēsti par uzaicinājumu ierasties ..";

32) 43. lappusē 14. panta 1. punktā:

tekstu: ".. un uzaicinājumu ierasties .."

lasīt šādi: ".. un pavēsti par uzaicinājumu ierasties ..";

33) 43. lappusē 14. panta 1. punkta d) apakšpunktā:

tekstu: ".. sekas, sākot ritēt noteiktajam termiņam;"

lasīt šādi: ".. sekas, kā arī tas, ka ir sāкта laika skaitīšana attiecībā uz termiņu;"

34) 44. lappusē 17. pantā:

tekstu: ".. vai pavēstē par uzaicinājumu uz tiesas sēdi .."

lasīt šādi: ".. un pavēstē par uzaicinājumu ierasties uz lietas izskatīšanu ..";

35) 44. lappusē 18. panta 1. punkta b) apakšpunktā:

tekstu: ".. spriedumu, iesniedzot pārsūdzību, un .."

lasīt šādi: ".. spriedumu, nododot to pilnīgai pārskatīšanai, un ..";

36) 44. lappusē 19. panta 1. punkta a) apakšpunkta i) punktā:

tekstu: ".. uz prāvas izskatīšanu ir .."

lasīt šādi: ".. uz lietas izskatīšanu tiesā ir ..";

37) 45. lappusē 20. panta 2. punkta c) apakšpunkta pirmajā teikumā:

tekstu: ".. tiesvedība paredzētās izpildes vietā saskaņā .."

lasīt šādi: ".. tiesvedība vietā, kurā tiek prasīta izpilde, saskaņā ..";

38) 45. lappusē 21. panta 1. punktā:

tekstu: ".. spriedumu, kas izdarīts jebkurā .."

lasīt šādi: ".. spriedumu, kas pieņemts jebkurā ..";

39) 45. lappusē 21. panta 1. punkta a) apakšpunktā:

tekstu: ".. ir bijis tas pats prasījuma pamats, un .."

lasīt šādi: ".. ir bijis viens un tas pats prasījuma pamats un priekšmets, un ..";

40) 45. lappusē 21. panta 2. punktā:

tekstu: ".. nedrīkst pārsūdzēt pēc būtības."

lasīt šādi: ".. nedrīkst pārskatīt pēc būtības.";

41) 45. lappusē 23. panta virsrakstā:

tekstu: "Izpildes atlikšana vai ierobežošana"

lasīt šādi: "Izpildes apturēšana vai ierobežošana";

42) 45. lappusē 23. pantā tekstā aiz otrā ievilkuma:

tekstu: ".. no parādnieka,"

lasīt šādi: ".. no parādnieka var,";

43) 45. lappusē 23. panta a) punktā:

tekstu: "izpildes procesā ietver tikai aizsardzības pasākumus; vai arī"

lasīt šādi: "ierobežot izpildes procesu, attiecinot to tikai uz aizsardzības pasākumiem; vai arī";

44) 45. lappusē 23. panta b) punktā:

tekstu: "nosaka, ka izpilde notiks tikai tad, ja būs sniegts tās noteiktais nodrošinājums; vai arī"

lasīt šādi: "noteikt, ka izpilde notiks tikai tad, ja būs sniegts tās noteiktais nodrošinājums; vai arī";

45) 45. lappusē 23. panta c) punktā:

tekstu: "ārkārtējos apstākļos aptur sprieduma izpildi."

lasīt šādi: "ārkārtējos apstākļos apturēt sprieduma izpildi.";

46) 46. lappusē 25. panta 2. punktā:

tekstu: ".. apstrīdēt tā izpildi."

lasīt šādi: ".. apstrīdēt tā izpildāmību.";

47) 46. lappusē 30. panta virsrakstā:

tekstu: ".. par prasību procedūru, valodām .."

lasīt šādi: ".. par pārsūdzības procedūru, valodām ..".

Abonementa cenas 2012. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, papīra formātā + DVD, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 310 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 840 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, DVD, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 100 gadā
ES Oficiālā Vēstneša pielikums (S sērija) – Publiskā iepirkuma līgumu konkursi, DVD, viens izdevums nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija – Konkursi	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnijā *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu DVD formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

